

Święte słowa Mistrza

Tom I

Beinsa Duno

Spis Treści

Spis Treści	1
Przedmowa.....	9
Do Dusz, które czekają.....	10
Gdy Słońce świeci.....	10
Droga Mistrza	11
Bóg.....	11
Mistrz	11
Uczeń	11
Miłość do Boga	11
Trzy zasady.....	11
Światłość.....	11
Prawda.....	11
Czystość	11
Droga ucznia.....	11
Bóg.....	11
Miłość do Mistrza	11
Ogień.....	11
Radość Mistrza	11
Prawa Droga	11
Rozumność	11
Dobro.....	12
Przekonanie.....	12
Dusza	12
Wytrzymałość	12
Wytrzymałość	12
Mistyka	12
Czujność	12
Praca z Mistrzem.....	12
Rozumienie	12
Świadomość ucznia.....	12
Modlitwa.....	12
Wymagania	12
Milczenie.....	12
Duch.....	12
Z Bogiem.....	12
Kontemplacja.....	12
Odosobnienie	12
Strzeż Wolność.....	12
Czystość	12
Miłość Boska	13
Wzrastanie	13
Charakter	13
Wolność.....	13
Dziewicza Dusza.....	13
Ideal.....	13
Sumiennność	13
Pierwszy krok.....	13
Szczęście	13
Myśl ucznia.....	13
Pamiętaj.....	13

Mistrz i uczeń.....	13
Wznoszenie się w górę.....	13
Życie naturalne.....	13
Cisza - Cichy głos Boga.....	13
Jedne prawo.....	13
Królestwo ucznia.....	13
Prawdziwe stosunki.....	13
Imię.....	14
Radość.....	14
Otwarcie.....	14
Światło.....	14
Głos Mistrza.....	14
Modlitwa.....	14
Prawo.....	14
Wewnętrzny sposób.....	14
Gotowość.....	14
Współzależność.....	14
Wzajemność.....	14
Mistrz.....	14
Zjednoczenie.....	14
Boskie.....	14
Inne imię.....	14
Czystość-Życie.....	14
Życie dla Boga.....	14
Przewodnictwo Mistrza.....	15
Droga.....	15
Intensywne życie.....	15
Miłość ucznia.....	15
Święta reguła.....	15
Wiara.....	15
Pokora.....	15
Naturalne zachowanie.....	15
Rozumienie.....	15
Świat.....	15
Pojmowanie.....	15
Mistrz.....	15
Współzależność.....	15
Święte rzeczy.....	15
Wola.....	15
Grzech.....	15
Dobro.....	15
Duchy.....	16
Pierwszy promień.....	16
Strzeż.....	16
Motto.....	16
Swoje życie.....	16
Cierpliwość.....	16
Samozaparcie.....	16
Umysł.....	16
Łagodność.....	16
Zawsze.....	16
Mistrz i uczeń.....	16
Stosunek.....	16
Doświadczenie.....	16
Duch.....	16
Czystość.....	16
Wierność.....	16
Wewnętrzny głos.....	16
Praca ucznia.....	17
Czujna myśl.....	17
Miara.....	17
Ciała duchowe.....	17

Bliskość.....	17
Mistyczna rozmowa.....	17
Modlitwa-Wiara.....	17
Realne.....	17
Modlitwa- Czystość.....	17
Reguła.....	17
Prawo.....	17
Życie.....	17
Odwaga.....	17
Radość.....	17
Wiara, Nadzieja, Miłość.....	17
Wiara, Nadzieja, Miłość.....	17
Trzy reguły.....	17
Trzy reguły.....	17
Placz.....	18
Radość.....	18
Wiara.....	18
Czujność.....	18
Dążenie ucznia.....	18
Długie życie.....	18
Miłość.....	18
Miłość- Czystość.....	18
Cierpliwość.....	18
Patrzeć dobrze.....	18
Nowe rodzenie się.....	18
Wolność.....	18
Zostaje albo odchodzi.....	18
Egzamin.....	18
Przyroda.....	19
Serce, umysł, dusza.....	19
Aura.....	19
Czystość i Miłość.....	19
Miłość.....	19
Modlitwa.....	19
Światło.....	19
Nauka.....	19
Spokój.....	19
Źródło.....	19
Ten, kto jest spragniony.....	19
Dobro.....	19
Radość oczekiwania.....	19
Mądry.....	19
Miłość.....	19
Ku Miłości, Światłu, Prawdzie.....	19
Zaskoczenie.....	19
Rozsądnosc.....	20
Wrażliwość.....	20
Białe Światło.....	20
Prawdziwy dom.....	20
Bóg.....	20
Boska Miłość.....	20
Miłość.....	20
Miłość.....	20
Skupienie.....	20
Czujna świadomość.....	20
Droga.....	20
Wolność.....	20
Medytacja.....	20
Droga.....	20
Postawa moralna.....	20
Doświadczenie.....	20
Sedno.....	20

Realność.....	21
Urodzenie się z Ducha.....	21
Wola Boska.....	21
Pragnienie.....	21
Wolność-ograniczenie.....	21
Objawienie.....	21
Wiedza i Wiara.....	21
Drogą naturalną.....	21
Wiara.....	21
Hartowanie.....	21
Nauka.....	21
Święta Księga.....	21
Egzamin ucznia.....	21
Miłość.....	21
Wrażliwość.....	21
Miłość i Mądrość.....	21
Czułość.....	22
Świat.....	22
Wzniosłe.....	22
Ku Wielkiemu.....	22
Czystość.....	22
Obietnica.....	22
Bóg.....	22
To, co realne.....	22
Światło.....	22
Harmonia.....	22
Wpływy.....	22
Prawidłowe rozumienie.....	22
Określony czas.....	22
Odplata.....	22
Post.....	22
Wątpliwości.....	22
Wątpliwości.....	22
Wątpliwości.....	23
Świat Miłości.....	23
Trudności.....	23
Pojednanie.....	23
Metody Boga.....	23
Bóg.....	23
Poznanie Boga.....	23
Boska Sprawiedliwość.....	23
Miara.....	23
Dusza.....	23
Usprawiedliwianie się.....	23
Moralność.....	23
Moralność.....	23
Z Miłością.....	23
Świat Miłości.....	23
Królestwo pokoju.....	23
Dobra.....	23
Placz.....	23
Niebo.....	24
Cierpliwość.....	24
Miłość.....	24
Posłuszeństwo i nauka.....	24
Ręce.....	24
Paznokcie.....	24
Dobro.....	24
Głowa.....	24
Spojrzenie.....	24
Spojrzenie.....	24
Pozdrowienie.....	24

Ruchy	24
Wyprostowana postawa	24
Reguła	24
Pożywienie.....	24
Pożywienie.....	24
Sen	24
Spanie	24
Choroby.....	25
Medycyna okultystyczna	25
Czysta krew	25
Ubranie	25
Ubranie	25
Ciepło.....	25
Pieniądze.....	25
Pieniądze.....	25
Dwie reguły.....	25
Ulica.....	25
Intuicja	25
Intuicja	25
Przyjaźń.....	25
Przyjaźń.....	25
Transformowanie.....	26
Nowa droga.....	26
Środowisko ucznia	26
Z Bogiem.....	26
Duchowa opieka	26
Cierpienia.....	26
Niezależność	26
Rozkosz (Stać błogi)	26
Siła duszy.....	26
Rozumne Moce	26
Boski Plan.....	26
Siła	26
Prawdziwa pomoc.....	26
Niebieskie niebo.....	26
Gwiazdziste niebo.....	26
Mały chrząszczyk	26
Stosowanie.....	27
Wdzięczność	27
Modlitwa.....	27
Komentarz	27
Światle myśli	27
Tamten świat.....	27
Białe światło.....	27
Mistrz	27
Ogień Ducha.....	27
Twarz.....	27
Czułość	27
Przebaczenie	27
To, co istotne w życiu.	27
Stosowanie.....	27
Wewnętrzny impuls	27
Odpowiedzialność	27
Prawa pisane	27
Cierpienia.....	27
Charakter	28
Cierpienie ucznia.....	28
Cierpienia.....	28
Boski Ogień.....	28
Bogu	28
Miłość Boga	28
Milczenie i mówienie.....	28

Gotowość	28
Miłość	28
Pokój	28
Czystość i Światło	28
Inicjacja (wtajemniczenie).....	28
Woda i ogień	28
Umysł	28
Przed egzaminem	28
Trzy stany	28
Uczeń	29
Pomoc	29
Wiara	29
Motto.....	29
Burza	29
Światło	29
To, co Boskie.....	29
W sobie	29
Chrzest.....	29
Z Bogiem.....	29
Kościół.....	29
Siła i światło.....	29
Dusza	29
Nauka	29
Początek.....	29
Dorobek.....	29
Podstawa.....	29
Dla Boga	29
Dążenie	30
Dusza i umysł	30
Korekcja.....	30
Cale Niebo	30
Motto.....	30
Modlitwa.....	30
Przyroda.....	30
Świadomość	30
Energie	30
Myśli	30
To, co Boskie.....	30
Prawdy dotyczące pracy.....	30
Odplata	30
Bliskość	30
„Pułapki”.....	31
Ku Duchowemu.....	31
Bóg.....	31
To, co materialne	31
Święte Słowa	31
Bóg.....	31
Bóg.....	31
Rozwój	31
Działanie.....	31
Mistyczna samotność	31
Sam	31
Pszczola	31
Światło	31
Oczyszczanie.....	31
Światło	31
Dobra	31
Motto.....	32
Pytanie.....	32
Czystość – Niuks.....	32
Cierpienie.....	32
Miłość.....	32

Stabilność.....	32
Zastosowanie praktyczne.....	32
Miłość.....	32
Miłość.....	32
Miłość.....	32
Miłość.....	32
Boskim sposobem.....	32
Inicjacja (wtajemniczenie).....	32
Miłość.....	32
Dwa miejsca.....	33
Spotkanie z Mistrzem.....	33
Niebieski kolor.....	33
Wielka Miłość.....	33
Przed Bogiem.....	33
Z powodu Boga.....	33
Nowa nauka.....	33
Mistrz.....	33
Znać Boga.....	33
Bóg.....	33
Przekonanie.....	33
Barwa Miłości.....	33
Wycieczka.....	33
Program.....	33
Dawanie.....	33
Uczniom.....	33
Uzucia.....	33
Serce.....	33
Modlitwa.....	34
Nowa Moralność.....	34
Domyślność.....	34
Domyślność.....	34
Przezorność.....	34
Przezorność.....	34
Sprzeczności.....	34
Bohaterstwo.....	34
Siebie.....	34
Lekcja.....	34
Ręka Opatrzności.....	34
Życie duchowe.....	34
Poznawanie Wzniosłego.....	34
Zrozumienie.....	34
Do ucznia.....	34
Posłuszeństwo i wymaganie.....	34
Odplata.....	35
Serce.....	35
Surowy.....	35
Język.....	35
Piękno.....	35
Udawanie.....	35
Wzrastanie w siłę.....	35
Wola, serce, umysł.....	35
Miłość i Czystość.....	35
Dla ucznia.....	35
Miłość, Miłość, Mądrość i Prawda.....	35
Nauka o Miłości.....	35
Przyszłość.....	35
Najlepsi uczniowie.....	35
Esencja.....	35
Wdzięczność.....	35
Naturalne zachowanie.....	36
Nauka.....	36
Polaryzowanie się.....	36

Podstawowe cechy.....	36
Specyficzny rozwój.....	36
Idąca wwyż Miłość.....	36
Dobro.....	36
Wola dla Dobra.....	36
Ewolucja.....	36
Umysł Obiektywny i Subiektywny.....	36
Bierność.....	36
Niebieskie i białe.....	36
Dwa obiekty.....	36
Duży talerz.....	37
Tak i Nie.....	37
Miłość i sens.....	37
Miłość i umysł.....	37
Nienaturalne pragnienia.....	37
Wątpliwość.....	37
Intuicja i umysł.....	37
Plan Stworzenia.....	37
Zwycięstwo.....	37
Czystość ucznia.....	37
Dobro.....	37
Ofiara i Mądrość.....	37
Prawda.....	37
Dobro.....	37
Młodość.....	37
Wytrzymać.....	37
Miłość i Pokój.....	37
Prawda i Miłość.....	37
Prawda.....	38
Egzamin.....	38
Prawda.....	38
Odpowiedź.....	38
Siła i szlachetność.....	38
Wiedza i Miłość.....	38
Pokój.....	38
Pokój.....	38
Święte uczucia.....	38
Grzech.....	38
Miłość.....	38
Owoce.....	38
Pole mentalne.....	38
Mistrz.....	38
Cierpienie.....	38
Obiekty.....	38
Cierpienia i Prawda.....	38
To, co zbędne.....	39
Cierpienia.....	39
Poznać.....	39
Cierpliwosć.....	39
Czystość.....	39
Motto.....	39
Dwie skrajności.....	39
Reguła.....	39
Uniwersytet.....	39
Miłość.....	39
Czułość.....	39
Wycieczka.....	39
Bez strachu.....	39
Z Miłości.....	39
Dziewiczość.....	39
Harmonia.....	39
Radość.....	39

Wzrastanie.....	39
Poznanie Pana.....	40
Prawidłowy stosunek.....	40
To, co ważne.....	40
Szkola Wschodnia.....	40
Z Bogiem.....	40
Milczenie.....	40
Dobro.....	40
Filozofia.....	40
Boska szkoła.....	40
Nie od razu.....	40
Wytrwałość.....	40
Dyscyplina i Wolność.....	40
To małe.....	40
Mocne przeżycia.....	40
Głębia.....	40
Dobry uczeń.....	40
Miłość do Boga.....	40
Błogi.....	41
Miłość Duszy.....	41
Do Pracy!.....	41

Tytuł oryginału „Свещени думи на Учителя, том I“

Copyright © by „Białe Bractwo” (Słowo i muzyka Mistrza Beinsa Duno są w posiadaniu Białego Bractwa).

Przełożył z bułgarskiego Kiril Kirilow

Podziękowania dla Lidii Świerczek za redagowanie tłumaczenia, jak również wszystkim, którzy wspierali wydanie tej książki.

Przedmowa

Drogi Czytelniku, wkładamy w Twoje ręce ten szczególny tekst a raczej szczególny rodzaj wiedzy, niezwyklej i świętej, wyjawionej przez ukochanego Nauczyciela (Piotra Dynowa) Beinsa Duno.

W tym krótkim czasie, w jakim przebywał między nami, rzucił nowe światło wiedzy na wszystkie aspekty życia człowieka. W sposób prosty i przyjazny pouczał słowem i przykładem, a częścią tego pouczenia jest ta książka.

Na wstępie chcemy przybliżyć Ci tą skromną postać świętego Mędrca.

Mistrz urodził się 11 lipca 1864 roku w Bułgarii, blisko Warny, w rodzinie duchownego prawosławnego. Po ukończeniu szkoły średniej i uzyskaniu egzaminu dojrzałości, krótko pracował w szkole jako nauczyciel muzyki, gdzie pozostawił jasne wspomnienia. Następnie wyjechał do Stanów Zjednoczonych, gdzie w latach 1888 – 1895 studiował teologię i medycynę. Po powrocie do kraju lata od 1895 do 1900 spędził w odosobnieniu, głównie na modlitwie i medytacji, w i intensywnej pracy duchowej.

Nauki Beinsa Duno można określić jako chrześcijaństwo ezoteryczne, które uwzględnia pozycje i wkład wszystkich duchowych szkół, sprzyjających ewolucji i rozwojowi świadomości ludzkiej. Mistrz nieraz zaznaczał, że nauki, które wykłada „są Boga, a nie jego”, że „głoszone są przez Ducha Świętego i zawierają w sobie Boską Miłość, Mądrość i Prawdę.” Według tych nauk Miłość, Mądrość i Prawda są to trzy Kosmiczne Zasady, będące podstawą całego Stworzenia i jako przejawy Boga funkcjonują we wszystkim.

Pracę rozbudzenia i oświecenia duchowego Mistrz rozpoczął stopniowo - na początku podróżując, wygłaszając lekcje i prowadząc korespondencję. Przez wiele lat także prowadził badania frenologiczne. odnawiając zapomnianą i niezrozumianą wartość tej przydatnej dziedziny wiedzy, we właściwie pojętej służbie człowiekowi, często mawiał „są ludzie ducha i ludzie materii”.

Tradycję corocznych spotkań, która trwa do dzisiaj, Mistrz wprowadził również stopniowo, poczynając od roku 1900, kiedy to zaprosił pierwszych trzech swoich uczniów. Podobnie zostały wprowadzone spotkania i praktyki w czasie wycieczek i obozów w górach. W roku 1922 Mistrz oznajmił otwarcie Szkół Duchowych – Młodzieżowej i Ogólnej, które prowadził do swojego odejścia ze świata fizycznego tj. do 27 grudnia 1944 roku.

W ciągu swojego pobytu między nami, Mistrz wygłosił ponad 4 000 wykładów; poprzez stenografię utrwalono wiele pouczeń, wskazówek, sposobów postępowania, porad zdrowotnych, metod leczenia itp. Każdy, kto go słuchał nie odszedł z niczym.

Ucząc ludzi żyć zgodnie z prawami Natury, zapisane zostały przez Jego uczniów, tysiące sentencji, część których zawiera ta książka. Mistrz wskazał wiele ćwiczeń, reguł, formuł („mantr”) i praktyk w celu prawidłowego odbierania i wykorzystania energii Przyrody, zdrowego odżywiania się, higieny umysłu, uczuć i ciała. Często podkreślał znaczącą rolę muzyki dla harmonijnego rozwoju człowieka i zachowania jego zdrowia. Sam był znakomitym wirtuozem w grze na skrzypcach, kompozytorem i wykonawcą, przekazał wiele melodii i pieśni, jak również ćwiczeń muzycznych.

Specjalne miejsce w Jego twórczości zajmuje Paneurytmia, - rodzaj dynamicznej medytacji. Słowami, muzyką, śpiewem i ruchami Paneurytmia łączy człowieka z Wyższymi Strefami Stworzenia, harmonizując i doskonaląc umysł, uczucia i ciało. Paneurytmię obecnie praktykuje się w wielu krajach Europy i Ameryki, znana jest także w Afryce i Australii.

Drogi czytelniku, jesteś nie tylko czytelnikiem, ale przyjacielem, którego na swej drodze spotyka Wielki Słowiański Mistyk, wskazując kierunek, w którym winienesz podążać, drogę wzwyż.

Tak, jak pojawił się wśród małej grupy uczniów, pouczył i przygotował do bezinteresownej pracy dla ogólnego dobra. Wlał w ich serca zapał i miłość braterską, wskazał na zbliżający się świt nowego i pięknego, które bezszelestnie nadchodzi, oraz szczególną misję narodów słowiańskich.

Tak dziś mówi do Ciebie słowami pełnymi niebiańskiej słodyczy. Wsłuchaj się w Jego słowa, które podarowało Ci same Niebo. Bądź jednym z tych, którzy znajdują i którzy wiedzą.

Do Dusz, które czekają

To, czego pragniecie, idzie!

To, co żywicie w duszach swoich jest Realność dnia jutrzejszego!

Przyjdźcie do krainy wiecznej wiosny!

Przyjdźcie do krainy wiecznego odmładzania się!

Przyjdźcie do krainy Radości!

Przyjdźcie do krainy Miłości!

Ona jest tak blisko was!

Tam nie ma chorób i śmierci.

Przyjdźcie i przyjmijcie skarby, które wam się należą.

Przyjdźcie do krainy, gdzie znajdziecie tych, którzy was znają i których wy znacie.

Gdy Słońce świeci

Gdy Słońce świeci ziemia budzi się, źródła tryskają i wartko płyną, wiatry dmiają, kwiaty kwitną, drzewa dają swój owoc a człowiek budzi się i zaczyna myśleć.

Ta książka jest dla ucznia!

Ta książka jest dla wszystkich!

Bo każdy człowiek przyszedł na Ziemię, aby uczyć się.

Ta książka jest dla każdego!

Zwierzę nauczyło się odczuwać.

Człowiek zaś przyszedł na Ziemię żeby myśleć.

Wszechświat jest przedmiotową nauką* dla niego. On jest powołany uczyć się.

„Stworzył go nieco niżej od aniołów.” (Cytat z Biblii, początkowe Księgi)

Człowiek uczy się, a aniołowie służą.

Tego, czego oni uczyli się, teraz stosują w praktyce, służąc.

Ludzie są uczniami, aniołowie zaś-sługami.

Aby móc służyć, trzeba być najpierw uczniem.

Służenie jest czymś wyższym aniżeli zwyczajne uczenie się.

Niebiański sługa stoi wyżej od ziemskiego ucznia.

”Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służono, lecz aby Sam służył.” (Mat.20:28)

Droga Mistrza	Kochaj doskonałą Drogę Prawdy i Życia! Miej Dobro za podstawę swojego domu, Sprawiedliwość za miarę, Miłość za ozdobę, Mądrość za ogrodzenie i Prawdę za źródło światła. Tylko wtedy poznasz Mnie i Ja ci się objawię.	1
Bóg	To, co powoduje wieczne pragnienie ludzkiej duszy i czego ona szuka w tysiącach kształtach, jest Miłość-Bóg. Najwspanialsze w życiu ucznia jest jego dążenie coraz wyżej - do tego wiecznego dobra.	2
Mistrz	Mistrz sam powołuje swoich uczniów. I uczniowie poznają <i>Jego Głos</i> .	3
Uczeń	Gdy uczeń znajdzie swojego Mistrza, jest <i>blisko Boga</i> .	4
Miłość do Boga	Uczeń zaczyna od Miłości. ”Jeśli kto Mnie miłuje, Słowa Moje przestrzegać będzie.” (Jana, 14:23) Kochaj najpierw Tego, Kto zawsze był wierny i niezmienny w Swojej Miłości do ciebie. Kochaj <i>Tego</i> , Kto dał ci życie i wszelkie warunki do niego.	5
Trzy zasady	Prawda wyklucza wszelką przyjemność. Mądrość wyklucza wszelką łatwość. Miłość wyklucza wszelką przemoc.	6
Światłość	Uczeń żyje w <i>światłości</i> . To jest jedyny realny świat. Cień nie jest realny. Szukaj światłości, która nie ma cienia. Unikaj wszelkich myśli i uczuć, które wnoszą ciemność w twojej świadomości.	7
Prawda	Głową Twojego Słowa jest <i>Prawda</i> . Gdzie Prawda świeci, owoc kwitnie i dojrzewa.	8
Czystość	Uczeń rozumie Prawdę tylko wtedy, gdy ją stosuje. Uczeń musi być czystym w myślach, pragnieniach i działaniach swoich, aby Mistrz mógł powierzyć mu metody <i>pracy</i> .	9
Droga ucznia	Droga ucznia jest drogą świtu. Jest ona drogą wiecznej <i>światłości</i> , która przynosi Miłość.	10
Bóg	Jedyna Istota, do której człowiek może najłatwiej przybliżyć się, to <i>Bóg</i> .	11
Miłość do Mistrza	Uczeń miłuje <i>swojego Mistrza</i> . Wtedy on ma możliwości pojęcia tego, co Mistrz daje mu. Uczeń kocha Mistrza.	12
Ogień	Uczeń musi przejść przez <i>ogień</i> , żeby <i>oczyszczyć się</i> .	13
Radość Mistrza	Gdy uczeń raduje się Bogiem, wtedy i Mistrz raduje się uczniem. Dlatego że Mistrz nie szuka swojej chwały, lecz <i>Chwały Ojca Swojego</i> .	14
Prawa Droga	Uczeń nie dopuszcza żadnej wątpliwości w Boską Opatrzność. On wie, że wyszedł na <i>prostą drogę</i> . To jest <i>Droga do Boga</i> .	15
Rozumność	Uczeń zawsze obmyśla swoje postęпки. <i>Rozumność</i> poprzedza <i>Pokój</i> .	16

Uczeń uczy się, a Mistrz służy!

Dobro	Wiedz: Uczeń zawsze ma możliwość czynić dobro. <i>Dobro</i> jest celem w jego życiu.	17
Przekonanie	Uczeń wystawiony jest na pokusę, aby sprawdzić jego przekonania.	18
Dusza	Pojmuj siebie tylko <i>jako duszę!</i> Uświadamiaj siebie jako <i>żywą duszę</i> , która dąży do Boga.	19
Wytrzymałość	Uczeń zostaje wystawiony na mocne przeżycia, aby zahartować się i zdobyć wytrzymałość i czujną świadomość. Życie bez intensywnych przeżyć jest życiem śpiących dusz.	20
Wytrzymałość	Uczeń musi wytrzymać wszystko, co mu się zdarza. W tym co dzieje się w życiu widzi działalność <i>Nieobjętej Miłości</i> , która jednoczy rzeczy.	21
Mistyka	Gdy uczeń znalazł swojego Mistrza i gdy Mistrz raz <i>przemówił</i> do ucznia, uczeń święcie strzeże swojej Czystości.	22
Czujność	Świadomość ucznia powinna być <i>zawsze</i> czujna! Dlatego że w Stworzeniu istnieje sporo opóźnionych (tzn. "opóźnionych w swojej ewolucji") dusz, które zastawiają wszelkiego rodzaju pułapki, żeby zwabić i odwieść ucznia, jeżeli to możliwe.	23
Praca z Mistrzem	Uczeń musi wszystko przeżywać <i>jako duszą, żywą duszą</i> , która kocha Boga. Wtedy on może <i>pracować</i> z Mistrzem.	24
Rozumienie	Kształty są okładką. One nie peszą ucznia. On szuka <i>wiecznej idei</i> , która w nich nadaje im wartość. W ten sposób on łączy się ze strefą Ducha, z wewnętrznym Życiem Stworzenia.	25
Świadomość ucznia	Uczeń zawsze znajduje się w klasie. On wie i w każdej chwili ma świadomość, że jest uczniem.	26
Modlitwa	Uczeń modli się, gdy przebywa sam, jest skoncentrowany w modlitwie i przeżywa jej słowa.	27
Wymagania	Uczeń jest wymagający w stosunku do siebie <i>przy przestrzeganiu</i> Boskich praw.	28
Milczenie	Nie opowiadaj doświadczeń swoich byle komu dopóki nie zdobędziesz w sobie coś, na czym mógłbyś polegać.	29
Duch	Rób wszystko pod czujnym okiem Ducha!	30
Z Bogiem	Bądź zawsze połączony z Bogiem Miłości. Z dała od Boga powstaje grzech.	31
Kontemplacja	<i>Kontemplacja</i> - to te <i>święte minuty</i> , gdy doniosłe obrazy wypełniają świadomość ucznia. Uczniowi potrzebna jest kontemplacja, aby móc poradzić sobie ze sobą.	32
Odosobnienie	Uczeń potrzebuje czasu na <i>odosobnienie</i> , żeby umocnić się. Tak umacnia się jego myśl.	33
Strzeż Wolność	Strzeż duszy swojej zawsze swobodnej!	34
Czystość	Czystość jest środowiskiem, w którym żyje <i>uczeń</i> . Nie istnieje nic lepszego od niej dla ucznia!	35

	Moralność ucznia to <i>Miłość Boska!</i>	36
Miłość Boska		
Wzrastanie	W promieniach słońca kwiaty kwitną i owoce dojrzewają. Dusza ucznia rozwija się tylko w <i>Miłości Boskiej</i> .	37
Charakter	Uczeń ma charakter gdy nie zmienia Miłości swojej. Jeżeli zmienia ją, on nie ma Miłości.	38
Wolność	W duszy swojej uczeń zawsze słucha <i>mony Boga</i> . Wtedy strach znika i w nim następuje głęboki pokój. On jest <i>swobodny</i> .	39
Dziewicza Dusza	Uczeń musi wieść czyste dziewicze życie! Tylko wtedy on może czuć siebie jako <i>żywą duszę</i> -duszę dziewiczą.	40
Ideał	Ciężkie doświadczenia nie są silniejsze od ideału ucznia. Dlatego ucznia można poznać tylko podczas ciężkich doświadczeń. Uczeń jest mocniejszy od okoliczności, dlatego że stoi ponad nimi. On ma w sobie <i>coś Boskiego</i> .	41
Sumienność	Uczeń jest srogi w stosunku do siebie! On <i>święcie</i> strzeże słów Mistrza i w pełni spełnia Jego polecenia.	42
Pierwszy krok	Pierwszy krok ucznia: Powinieneś pojmować siebie jako <i>żywą duszę</i> , która ma dążenia w <i>trzech kierunkach</i> : odczuwanie, myślenie i działanie zgodnie z Bogiem. Druga rzecz: wszystkich pozostałych ludzi pojmować także jako dusze, które powinny kochać Boga. Uczniowie Wszechświatowego Bractwa są <i>duszami</i> , a nie mężczyznami i kobietami.	43
Szczęście	Uczeń nie oczekuje szczęścia z zewnątrz. On się uczy i pracuje nad sobą także w świecie, ale nie jest oszołomiony światem. Złudne szczęście na świecie, to strażnik w więzieniu: on otwiera bramy, wyprowadza więźniów, a następnie z powrotem wprowadza ich do środka.	44
Myśl ucznia	Dusza ucznia musi być wypełniona tylko jedną szlachetną myślą: <i>Dziękuję Bogu!</i>	45
Pamiętaj	Pamiętaj tylko jedno: Ty jesteś <i>żywą duszą, która kocha Boga!</i>	46
Mistrz i uczeń	Gdy Mistrz raz zszedł do ucznia, uczeń idzie do Niego. Posłuszeństwo i Miłość zbliżają ucznia <i>do Mistrza</i> . Miłość Mistrz przekazuje jeszcze przy zejściu, a posłuszeństwo należy do ucznia.	47
Wznoszenie się w górę	Najpierw Mistrz schodzi i niesie <i>Miłość</i> . Uczeń budzi się i zaczyna się <i>nauka i wznoszenie się w górę</i> .	48
Życie naturalne	Uczeń prowadzi naturalne życie, bez żadnej ekscentryczności.	49
Cisza - Cichy głos Boga	Uczeń rozwiązuje najtrudniejsze sprawy w absolutnej ciszy, gdy wszyscy śpią, a tylko <i>Bóg czuwa</i> . <i>Cichy głos Boga</i> można słyszeć tylko w ciszy.	50
Jedne prawo	To samo prawo jednoczy Mistrza i ucznia: <i>Żyć według Woli Boskiej!</i>	51
Królestwo ucznia	<i>Wolność</i> jest obszernym Królestwem, w którym żyje uczeń. Niech strzeże <i>Wolności swojej</i> .	52
Prawdziwe stosunki	Dusza żyje w <i>absolutnej Czystości!</i> Gdy uczeń przyjmuje Miłość od swojego Mistrza nie jako dusza, on demoralizuje się; gdy przyjmuje wiedzę nie jako dusza, on deformuje się.	53

Imię	Mistrz wzywa po imieniu swoich uczniów. Tylko Mistrz nadaje <i>Imiona</i> swoim uczniom. I gdy uczeń po raz pierwszy usłyszy Imię swoje od Mistrza, on doznaje <i>Radości</i> , która przewyższa <i>wszelkie szczęście</i> na ziemi.	54
Radość	To, co dusza może przeżyć gdy kocha Pana, słowa nie potrafią wyrazić. Uczeń zawsze jest radosny.	55
Otwarcie	Rano kwiaty otwierają się żeby przyjąć promienie słońca. Dusza ucznia otwiera się przed Mistrzem, gotowa pojąć <i>Boskie Prawdy</i> .	56
Światło	Dopóki uczeń szuka światła na zewnątrz, niczego nie można mówić mu o Bogu. Gdy z zewnątrz zjawi się ciemność, burza - wewnętrzne Światło rozjaśnia jego świadomość i w nim rodzi się <i>Miłość do Majestatu!</i> Niech on strzeże wewnętrznego Światła. Uczeń oczekuje tej chwili w swoim życiu.	57
Głos Mistrza	Uczeń nie może przyjaźnić się i z tym, co jest przemijające, i z Bogiem. Jeżeli on kocha Boga, przemijające dla niego straci swój blask, schowa się, zniknie. I wtedy on znajdzie się w <i>świecie Światła, Pokoju i Radości</i> . Tam on usłyszy <i>głos swojego Mistrza</i> .	58
Modlitwa	Modlitwa jest procesem <i>oczyszczania</i> . Uczeń powinien zawsze modlić się. On musi odgradzać się od wpływu tego, co przemijające modlitwą, czystymi myślami i nieustającą Miłością do Boga.	59
Prawo	Uczeń cieszy się i współdziała w wyrastaniu każdej duszy. W świecie duchowym istnieje prawo: gdy jeden podnosi się, wszyscy podnoszą się.	60
Wewnętrzny sposób	Uczeń pracuje nad swoimi duchowymi ciałami. Istnieją rzeczy, które będą przekazane jemu <i>wewnętrzną drogą</i> . Na zewnątrz nie zawsze istnieją warunki.	61
Gotowość	Gdy uczeń prawidłowo rozumie Mistrza, on jest gotów przyjąć i <i>zawsze będzie mu dane</i> .	62
Współzależność	Gdy dusza z <i>Miłością</i> przyjmuje wszystko, wszystko jej daje się z Miłości. Jest to <i>prawo Boga</i> .	63
Wzajemność	Pierwsze <i>święte prawo</i> : Miłość króluje tylko w czystych strefach <i>wolności</i> . Miłość może istnieć tylko przy absolutnej wewnętrznej wolności. Mistrz <i>daje</i> tę wolność swojemu uczniowi. Uczeń też powinien dać wolność Mistrzowi swojemu! <i>Ta wolność jest święta!</i>	64
Mistrz	Gdy jesteś obarczony w pustyni życia, Mistrz słyszy twoje wołanie. Rozbudź swoją <i>świadomość i usłyszysz Jego Głos</i> . I zostaniesz pocieszony.	65
Zjednoczenie	Tylko u Boga istnieje zjednoczenie <i>pełnej Miłości i Radości</i> . Gdy posiadasz je, Bóg przebywa u ciebie.	66
Boskie	<i>Boskie życie</i> wymaga od ucznia <i>życia w Miłości i Radości</i> .	67
Inne imię	Bądź czysty. Wielkie dusze żyją w absolutnej <i>Czystości</i> . Tam <i>Mistrz nadaje im inne Imię</i> .	68
Czystość-Życie	Gdy świadomość ucznia zostanie rozbudzona dla prawdziwych związków z Mistrzem, wtedy on osiąga <i>Czystość</i> , która staje się Życiem dla niego. W tym Życiu on uczy się, wyrasta i osiąga swoją doskonałość.	69
Życie dla Boga	Mistrz zawsze jest gotów mówić uczniowi prawdy o Bogu, jeżeli widzi w nim gotowość i chęć życia <i>dla tej Wielkiej Miłości, która obejmuje wszystko</i> . Z niej on czerpie siłę swoją i roznosi Światło, które pochodzi z tej Miłości.	70

	Uczeń, który zna Boga w sobie, odnajduje Mistrza.	71
Przewodnictwo Mistrza		
Droga	Stosowanie Boskich praw w życiu wskazuje na to, że uczeń znajduje się na <i>Drodze Prawdy</i> .	72
Intensywne życie	<i>Intensywne</i> jest życie ucznia! Uczeń przeżywa radości i głębokie smutki, jakich świat <i>nie zna</i> . To jest smutek wszystkich nasion, zasadzonych w ciemnej ziemi i radość wszystkich wykiełkowanych kwiatów, które wyszły na światło.	73
Miłość ucznia	Gdy uczeń kocha swojego Mistrza, on postępuje w swoim życiu tak, <i>jak postąpiłby Mistrz</i> .	74
Święta reguła	Każdego dnia <i>otwieraj serce swoje</i> przed Ukochanym swojej duszy, żeby widział On najskrytsze twoje głębie. Każdego dnia otwieraj duszę swoją <i>przed Panem!</i>	75
Wiara	Miej pełną wiarę w Boga! Tak wszelki strach wewnętrzny zniknie. Wierz, że nigdy nie możesz stracić tej <i>Wartości</i> , którą Bóg włożył w duszę twoją przed <i>stworzeniem świata</i> . Wiara ta wyzwala cię z każdego strachu, podejrzania i wątpliwości. Ona robi cię <i>swobodnym</i> i stabilnym.	76
Pokora	<i>Pokora</i> jest wyrazem <i>Miłości do Pana Wszęchnogącego</i> . Niedostępne szczyty wysyłają swoje dobra dolinie.	77
Naturalne zachowanie	Uczeń zachowuje się całkiem naturalnie w swoim życiu. To wnosi <i>piękno i szczerłość</i> w nim. Naturalne zachowanie stwarza warunki dla przejawienia Miłości.	78
Rozumienie	Gdy widzisz coś, co cię niepokoi, zobacz za woalem przemijających kształtów niestrudzoną <i>pracę Ducha</i> dla podniesienia dusz <i>ku Wiecznemu, ku Bogu</i> . W każdym kształcie zobacz <i>oblicze Wiecznego</i> .	79
Świat	Najbardziej fatalną rzeczą jest starać się zadowolić świat. Człowiek zawsze zostaje oszukany. Harmonia z <i>Cichym Głosem</i> Boga nadaje sens życiu człowieka.	80
Pojmowanie	Mistrz mówi do ucznia <i>jasno i otwarcie</i> . Uczeń pojmuje Jego słowa i <i>rozumie je</i> . On <i>chroni je święcie</i> w swojej duszy.	81
Mistrz	Mistrz schodzi, żeby wyjawić Miłość. To nie jest proces zewnętrzny. Przez Niego przechodzą czyste strumienie Miłości do <i>wszystkich żywych istot</i> . W ten sposób On chce przybliżyć dusze do <i>Światła i Radości</i> , w których On <i>żyje</i> .	82
Współzależność	Gdy drzewo daje obfity i dobry owoc, ogrodnik z radością podlewa je. Niebo też szczerze obdarza go promieniami słonecznymi i błogosławionym deszczem. Gdy uczeń strzeże i ocenia to, co dostał <i>od Mistrza</i> , u Mistrza pojawia się chęć dać jemu i odkryć mu <i>jeszcze więcej</i> .	83
Święte rzeczy	Rozumna przyroda postawiła <i>święte rzeczy</i> na wysokich, niedostępnych skalach, żeby cieszyły się ich pięknem tylko gotowe dusze, które potrafią je ocenić. Uczeń nie powinien wnosić świętych rzeczy przed świat.	84
Wola	Nikt z zewnątrz nie jest w stanie zdemoralizować cię, jeżeli ty tego nie zechcesz. To jest <i>Wielka Swoboda</i> , nadana człowiekowi <i>przez Pierwotny Początek</i> .	85
Grzech	Uczeń kocha kwiaty, które wyrosły w jego duszy. To są jego piękne myśli, uczucia i czyny. On bardzo dba o nie. I nie dopuszcza, żeby szron je uszkodził. Szron jest grzechem, który jest czymś obcym dla niego. Uczeń kocha kwiaty, które wyrosły w jego duszy!	86
Dobro	Uczeń zajmuje się tylko <i>Dobrem</i> .	87

Duchy	Uczeń rozpoznaje duchy. Złe duchy zbliżają się do niego w postaci mężczyzny lub kobiety, a dobre - jako <i>dusze</i> .	88
Pierwszy promień	Dążenie ku <i>Czystości</i> jest dążeniem do <i>Miłości</i> . Ono wskazuje, że człowiek wyszedł ze zwykłego życia i idzie ku niezwyklemu. Gdy uczeń zdobędzie <i>Czystość</i> on zostaje oświecony <i>Pierwszym Promieniem Miłości</i> . Wtedy przed nim zarysowuje się <i>światłość wiekuista Wielkich Duszy</i> , która jest przeznaczona dla <i>duszy ludzkiej</i> . <i>To sam Bóg sprawia.</i> "Bóg odkrył dla nich." <i>Strzeż Swobody</i> , którą Bóg ci dał. Z jej pomocą ty kształtujesz i budujesz swój charakter.	89
Strzeż	<i>Wzniosłym i sławnym jest służenie Bogu i stałe przebywanie w Jego Miłości.</i>	90
Motto		
Swoje życie	Źródło, które wypływa ze szczytów nawadnia <i>wszystko</i> po swojej drodze. Jeżeli chcesz pomóc ludzkości, <i>popraw swoje życie!</i> Wtedy ty postąpisz <i>według prawa źródła</i> .	92
Cierpliwość	Uczeń może być cierpliwym, dlatego że umie <i>czekać</i> . Uczeń może być cierpliwym, <i>dlatego że rozumie</i> . Uczeń może być cierpliwym bo wie, że na wszystko <i>jest czas</i> .	93
Samozaparcie	Uczeń znosi z wielkim <i>samozaparciem</i> wszystkie zniewagi, których doznaje.	94
Umysł	Światło umysłu daje jasność i czujność świadomości ucznia, żeby on był stałe w <i>kontakcie z Duchem</i> .	95
Łagodność	Łagodność, to wielkie, czyste źródło w życiu. Bądź zawsze łagodny i <i>święcie</i> strzeż w swojej duszy wszystkiego, co wypływa z tego źródła!	96
Zawsze	Strzeż <i>zawsze</i> swojej wewnętrznej czystości.	97
Mistrz i uczeń	<i>Szczerłość</i> jest warunkiem <i>harmonii</i> między duszami Mistrza i ucznia. Ona jest warunkiem, aby Mistrz mógł <i>dawać</i> , a uczeń mógł <i>przyjmować</i> . Szczerłość jest warunkiem dla <i>prawkładowej wymiany</i> między Mistrzem a uczniem.	98
Stosunek	Gdy uczeń jest <i>szczerzy</i> , Mistrz zachowuje się <i>łaskawie</i> w stosunku do niego. Gdy uczeń jest nieszczerzy, Mistrz zachowuje się <i>surowo</i> .	99
Doświadczenie	Są <i>doświadczenia</i> , które tworzą <i>epoki w życiu ucznia!</i> Doświadczenie, które uczeń ma, jest <i>tylko jego</i> . Ono jest <i>świętym obszarem w jego duszy!</i> Ono jest jego <i>bogactwem!</i> On może przekazać je według prawa <i>wewnętrznej swobody</i> tylko jakiejś bliskiej jemu duszy, której serce płonie Miłością, ofiarnością i gotowością <i>służyć Bogu</i> . Jeżeli przekazuje je komuś, kto nie jest gotowy zrozumieć i ocenić go, przeżyje wielki smutek w duszy swojej.	100
Duch	Wszystko w życiu ucznia ma odbywać się poprzez <i>silną zachętę Ducha</i> , bez wpływu ludzkich motywów.	101
Czystość	Bądź czysty jak <i>dziecko</i> .	102
Wierność	Bądź <i>wierny tak jak Bóg jest wierny</i> .	103
Wewnętrzny głos	Zawsze <i>śłuchaj</i> głosu swojej duszy i będziesz wiedział jak postępować.	104

	Czyń <i>wszystko</i> , co jest zgodne z <i>Wolą Boga</i> . To jest <i>dla ucznia próbierzem wartości</i> .	105
Praca ucznia		
	Myśl o <i>Bogu</i> i cierpiących, gdy jesteś smutny i rozgoryczony. Myśl ta da ci ulgę i wsparcie.	106
Czujna myśl		
	<i>Stosunek Mistrza</i> do ucznia <i>zależy</i> od ucznia. <i>Każdy uczeń, który uczy się dobrze</i> zyskuje przychylność Mistrza. Promienie słońca dostają się do pokoju gdy okna jego <i>są otwarte</i> .	107
Miara		
	Żeby mieć zawsze <i>kontakt z Mistrzem</i> uczeń musi <i>rozwinąć swoje duchowe ciało</i> . <i>Związek</i> między uczniem a Mistrzem jest <i>duchowy</i> .	108
Ciała duchowe		
	Mistrz jest Mistrzem dla wszystkich. Ale uczeń może wywołać większą <i>Miłość</i> u Mistrza jednym swoim <i>szczerym i świętym czynem</i> , w którym <i>przejawia się Bóg</i> .	109
Bliskość		
	- Jestem <i>Drogą!</i>	110
Mistyczna rozmowa	- I <i>Światłem</i> , które prowadzi mnie <i>tą Drogą!</i>	
	Módl się zawsze i powierz <i>wszystko Bogu</i> . Gdy Bóg zechce coś uczynić, On stworzy warunki do tego.	111
Modlitwa-Wiara		
	Naprawdę <i>Wielkie</i> stoi poza materialnym. To, co Realne, <i>Wielkie w życiu</i> jest <i>niewidzialne</i> . Dlatego uczeń stopniowo rezygnuje ze wszystkiego, co jest materialne i przemijające. Wtedy uczeń wchodzi do świata, gdzie króluje Światło. Tam dobrze można zrozumieć Mistrza. Wówczas życie ucznia przechodzi do nowej, wyższej gamy. A to wszystko może zdarzyć się i <i>natychmiast. Zależy od ucznia</i> .	112
Realne		
	Im <i>więcej</i> wody płynie przez źródło, tym czystsze ono jest. Uczeń modli się często. To jest niezbędne dla jego <i>Czystości</i> .	113
Modlitwa- Czystość		
	Uczeń nie powinien być kuszony słowami Mistrza. One zawsze powinny podnosić go i żywić.	114
Reguła		
	Uczeń musi znać i zawsze mieć w świadomości to prawo: <i>Wszystko w życiu przekształca się w Dobro!</i>	115
Prawo		
	Gdy mała gałązka odchyła się w górę i w dół, ale trzyma się drzewa, nie ma żadnego niebezpieczeństwa. Ale gdy się oderwie, niebezpieczeństwo nadchodzi. Gdy uczeń żyje dla Boga on jest gałązką, trzymającą się drzewa.	116
Życie		
	Uczeń musi być odważnym i zdecydowanym. Wtedy on potrafi iść <i>Wąską drogą</i> . Wąska droga prowadzi <i>do Boga!</i>	117
Odwaga		
	Bądź radosny <i>zawsze</i> . <i>Połączenie z idealnym światem</i> robi ucznia radosnym.	118
Radość		
	<i>W Miłości</i> wytrzymuje ten, kto jest <i>gotów poświęcić się</i> . <i>W Wierze</i> wytrzymuje ten, kto ma <i>ufność</i> . <i>W Nadziei</i> wytrzymuje ten, u kogo jest <i>radość</i> .	119
Wiara, Nadzieja, Miłość		
	Jeżeli nie radujesz się, stracisz swoją nadzieję. Jeżeli nie ufasz, stracisz swoją wiarę. Jeżeli nie jesteś gotów poświęcać się, nie możesz zdobyć Miłości.	120
Wiara, Nadzieja, Miłość		
	Gdy nie udało ci się, okaż swoją <i>nadzieję</i> .	121
Trzy reguły	Gdy Bóg poucza cię, okaż swoją <i>wiarę</i> .	
	Gdy twój bliźni upada, okaż swoją <i>Miłość</i> .	
	Gdy u ciebie nadchodzi <i>świt</i> , okaż swoją nadzieję. Gdy u ciebie wschodzi Słońce, okaż swoją wiarę. Gdy u ciebie Słońce dojdzie do <i>zenitu</i> – okaż swoją <i>Miłość</i> . Nadzieja jest w świecie <i>fizycznym</i> . Wiara jest w świecie <i>duchowym</i> . Miłość	122
Trzy reguły		

	jest w świecie <i>Boskim</i> .	
Płacz	Istnieje <i>święty</i> płacz. Płacz w życiu idzie niezwykłą drogą. Uczeń powinien otworzyć mu drogę. Łzy leczą. One zmywają i przeczyszczają ludzką świadomość. Z płaczem nadchodzi pociecha, bez płaczu - męczarnia. Istnieje płacz <i>rozczulenia</i> . Istnieje płacz ofiarności – <i>dla ludzkości</i> . To jest płacz Chrystusa. Istnieje idealny płacz, gdy człowiek jest <i>przed Wszchemogącym</i> . Ogranicz swoje materialne chęci i skosztujesz Radości <i>w Bogu!</i>	123 124
Radość		
Wiara	Wiara realizuje rzeczy. Uczeń zawsze wierzy. Wiara pochodzi z nadświadomości.	125
	Uczeń zawsze jest energiczny, czujny i wesoły w swoim życiu.	126
Czujność		
Dążenie ucznia	Uczeń Wszechświatowego Bractwa dąży do zrealizowania w swoim życiu <i>Boskiej Miłości, Boskiej Mądrości, Boskiej Prawdy</i> .	127
Długie życie	Czystość <i>przedłuża życie</i> . Gdy uczeń zachowa swoje ciało czyste, on <i>długo żyje</i> ; jeżeli splami je, wcześniej je zmienia.	128
Miłość	Miłość przynosi <i>obfitość</i> . W obfitości wszelkie niezadowolenie znika. Uczeń przyjął Miłość tylko wtedy, gdy pogodził wszystkie sprzeczności w swoim życiu. W innym wypadku on Jej nie pojął.	129
Miłość- Czystość	Kto ma Miłość, kocha <i>czyste</i> . W imię Miłości całe życie ucznia musi być <i>czyste</i> .	130
Cierpliwość	<i>Cierpliwość jest wielką nauką!</i> Korzenie cierpliwości są w Boskim świecie. Cierpliwość z Miłością, cierpliwość z Pokojem, cierpliwość z Radością. Tylko kochający jest cierpliwy. Tylko posiadający Pokój jest cierpliwy. Tylko radosny jest cierpliwy. Tylko rozumny jest cierpliwy.	131
Patrzeć dobrze	Każda forma przejściowa jest niedokończonym obrazem*, nad którym pracuje <i>Boski Duch</i> . Uczeń spostrzega tylko dobro – wszędzie i u <i>każdego</i> . * niedokończony obraz- często używane przez Mistrza porównanie. Każdy uczeń powinien pracować nad sobą, „jak malarz nad obrazem”, doskonalić swój charakter. Każdy człowiek ma swoje wady, które w trakcie ewolucji zostają usunięte albo zmienione w zalety.	132
Nowe rodzenie się	Nieprzerwany jest proces <i>rodzenia się</i> . Każdego dnia uczeń powinien rodzić się w <i>nowym świecie</i> . Każdego dnia on zdobywa <i>nowe poznanie</i> Miłości, nowe poznanie <i>służenia Bogu</i> . Każdy dzień powinien przynosić <i>nowe objawienie</i> o niepoznawalnych <i>drogach Boga</i> . Każdego dnia Duch odwiedza ucznia i mówi do niego jedno <i>nowe słowo</i> . Ono niesie czystość w jego świadomości i w pełni przekształca ją. Ono unosi w górę myśl ucznia. Każdego dnia <i>oczekuj odwiedzin Boga!</i>	133
Wolność	Gdy dusza ucznia obudzi się <i>dla Boga</i> , ona jest <i>swobodna</i> . I on nie powinien ograniczać ją zachciankami ciała. Według prawa karmy człowiek jest ograniczony; ale gdy raz zacznie żyć <i>dla Boga</i> , on wchodzi do <i>Błogostawieństwa, do Miłości</i> . Tutaj już jest <i>wolny</i> .	134
Zostaje albo odchodzi	Chrystus puka do drzwi i gdy Mu otworzą, On wchodzi, a gdy Mu nie otworzą, On odchodzi. Tak samo Mistrz <i>mówi</i> do swoich uczniów. Z tymi, którzy <i>ślubują Go i spełniają Jego Słowa</i> , On <i>pracuje</i> – pomaga im. A jeżeli kuszą się Jego Słowami i nie rozumieją Go, On odchodzi.	135
Egzamin	Uczeń musi być czujny gdy znajduje się na świecie. Tam on zostanie przeprowadzony przez miejscowości z kwiatami. On powinien tylko przejść tędy, nie zatrzymując się. Jeżeli zatrzyma się, zostanie upojony ich aromatami – zaśnie i tam pozostanie. Dlatego właśnie jego świadomość zawsze musi być	136

	czujna, skupiona na celu i <i>mieć połączenie z Mistrzem.</i>	
Przyroda	<i>Wszystkie kształty w przyrodzie są symbolami wiecznego idealnego świata. One są księgą, z której uczeń czyta co napisał Bóg. Uczeń zaczyna swoją naukę od przyrody: od źródeł, traw, kwiatów, gór. Tam on szuka właściwych metod do życia i czystości.</i>	137
Serce, umysł, dusza	Uczeń ma serce <i>dziecka</i> . Umysłem on jest dorosły. A w duszy swojej on zawsze pielęgnuje to, co najbardziej wzniosłe i szlachetne.	138
Aura	Uczeń zawsze <i>ogradza się</i> swoimi myślami. On musi chronić swoją aurę nieprzenikalną przed wpływami tego, co przemijające. <i>Mysł o Bogu</i> ogradza jego aurę swoim <i>Światłem</i> .	139
Czystość i Miłość	Uczeń musi być czysty, żeby rozumieć i przyjmować Miłość. Gdy on zdobędzie Czystość, pokocha cały świat. Czystość, to jego <i>ogrodzenie</i> .	140
Miłość	Wzniosłą rzeczą jest Miłość! Ona jest <i>Wielkim prawem</i> , które <i>zawsze</i> wypełnia duszę ucznia.	141
Modlitwa	Uczeń powinien modlić się <i>zawsze</i> , żeby mieć kontakt z niewidzialnym światem i wystrzegać się przynęty niższych duchów.	142
Światło	Uczeń musi chodzić <i>zawsze ze światłem</i> , żeby nie potykał się.	143
Nauka	Uczeń powinien myśleć tylko o jednym: że <i>ma się uczyć</i> . I nigdy nie myśleć, że jest nad innymi. On wie, że nauka, którą ma jeszcze zdobyć jest <i>nieskończona</i> . On zdaje sobie sprawę, że jest dopiero na początku Wielkiej Drogi. Nieskończone są <i>szczyty wiedzy</i> , na których on ma wznieść się. Dlatego on jest pokorny. Pokora wprowadza go do <i>Świątyni Mądrości</i> . Kto mówi o sobie nie jest uczniem.	144
Spokój	Uczeń <i>zawsze</i> powinien być <i>spokojny</i> ; w każdej sytuacji on wie, że to jest dla jego Dobra. Strach jest czymś zwierzęcym.	145
Źródło	Uczeń powinien pić Wodę tylko ze <i>Źródła</i> . Powinien wybrać cierpienie pragnienia, aniżeli pić nieczystą wodę.	146
Ten, kto jest spragniony	Tylko <i>spragniony</i> odnajdzie źródło w górach. Tylko spragniony <i>idzie do Źródła</i> . Tylko uczeń w swoim życiu znajdzie Mistrza. Tylko uczeń pozostanie przy Mistrzu.	147
Dobro	To, o czym myślisz, przyjmujesz go do siebie. Myśl często o Prawdzie, Miłości, Mądrości, Sprawiedliwości i Cnocie. Wtedy one będą przebywać u ciebie <i>zawsze</i> . <i>Woda, która wypływa z głębi jest czysta</i> .	148
Radość oczekiwania	Uczeń <i>zawsze</i> jest zadowolony z każdego momentu. On powinien <i>zawsze</i> mieć coś Boskiego, którego <i>oczekuje</i> . To jest jego radość i pociecha.	149
Mądry	Uczeń powinien być bardzo mądry. Wszystko mądrze rozumieć. Dobrze idzie się drogą, która jest oświecona <i>Światłem</i> .	150
Miłość	Gdy uczeń wejdzie do <i>Miłości</i> , tam już są <i>inne prawa</i> . Miłość jest czymś <i>duchowym</i> . W Miłości nie ma rozłąki. W Boskiej Miłości nie ma przerwy; ona <i>wiecznie wzrasta</i> .	151
Ku Miłości, Światłu, Prawdzie	Utrzymuj myśli swoje <i>zawsze</i> ponad ziemskimi sprawami. Podnoś myśli swoje wzwyż, ku Miłości, ku Światłu, ku Prawdzie.	152
Zaskoczenie	Nic nie powinno być zaskoczeniem dla ucznia. On <i>zawsze</i> musi być spokojnym. On wie, że istnieje jeden <i>Boski plan</i> , który rządzi wszystkim.	153

	Dlatego nic nie zadziwia go.	
Rozsądnosc	W zyciu uczen powinien byc <i>rozsadny</i> . Uczeń unika kazdego sporu. Rozsądnosc jest córką Miłości i wiedzy.	154
Wrazliwosc	Wody jeziora zaczynaja drgac od najsubtelniejszego podmuchu. Uczeń powinien stac sie bardziej wrazliwym, zeby mogl przyjmowac subtelne fale, dochodzace z gory.	155
Biale Swiatlo	Gdy uczen pograzy sie w Bialym Swietle, on poznaje swojego <i>Mistrza</i> . Mistrz przemawia do niego z pola <i>Bialego Swiatla</i>	156
Prawdziwy dom	Prawdziwy dom ucznia jest wewnatrz jego duszy. On nie ma domu na zewnatrz.	157
Bog	Wzniosle jest sluzyc Bogu. <i>U Boga zawsze jest dobrze.</i>	158
Boska Milosc	Tak, jak grzejemy sie na sloncu, tak powinniśmy zyc w Boskiej Miłości.	159
Miłosć	Uczeń, kochajac Boga, <i>oczyszcza sie</i> . A moze rowniez oczyszczac sie <i>cierpiac</i> . Miłosć, to zywa sila, to strumien, który stale plynie od Boga i powinien przeplywac przez nasze dusze.	160
Miłosć	Gdy uczen zyje w Miłości, <i>latwo rozwiazuje</i> wszystkie problemy, dla niego nie istnieja sprzeczności.	161
Skupienie	Uczeń musi panowac nad swoimi mysłami i swojā mysłā sluzyc Prawdzie. W tym celu musi skupic sie w sobie. On moze myslec o zyciodajnym swietle, o jego pieknym siedmiobarwnym ubraniu, w które jest odziane i o jego melodyjnej mowie. To jest wielka harmonia swiata. Moze myslec i o zyciodajnym Bozym Sloncu, do którego wszystko dazy. W ten sposob nastraja sie ludzka swiadomosc.	162
Czujna swiadomosc	Gdy uczen skupia sie, nie wolno mu zasypiac, musi byc czujnym. Jezeli zaśnie, on wpada do nizszych nurtow natury, skad jest trudno wydostac sie.	163
Droga	<i>W Drodze swojej</i> uczen zawsze powinien byc czujny. To jest Droga, o Której Pan mowi: „Malo jest tych, co ida tą Droga.”	164
Wolnosc	Uczeń jest swobodny, gdy nic go nie odciaga <i>od jego Drogi</i> . Nic nie jest mocniejsze od jego zadania!	165
Medytacja	Uczeń powinien medytowac, ale nie marzyc. Gdy medytuje, on nie spi, bo jest <i>zajety swoim umyslem</i> ; a gdy marzy, on zasypia, poniewaz daje sie wciagnac przez nizsze uczucia.	166
Droga	<i>Przyjemna jest droga ucznia, bo jest droga wchodzenia w gore!</i>	167
Postawa moralna	Uczeń powinien stac tak wysoko pod wzgledem moralnym, aby jego dazenia byly ponad wszelkie pokusy. On nie moze dac sie skusic zlem. Uczeń musi miec nie tylko moralne dazenia, ale rowniez <i>moralna postawe</i> .	168
Doświadczenie	Uczeń powinien korzystac nie tylko ze swojego doświadczenia, ale rowniez z doświadczenia innych. W ten sposob on wchodzi na droge jednoczacej Miłości.	169
Sedno	Czlowiek jest istotā kolektywnā. On musi miec swiadomosc, ze ma obraz i podobienstwo Boga („i Bog stworzyl czlowieka na swój obraz i podobienstwo swoje”, I Ksiega Mojzeszowa 1:26,27). Powinien miec charakter i znac sedno Wiecznego Dobra.	170

Realność	Nie zastanawiaj się nad niczym dookoła siebie dopóki nie poznasz <i>Siebie</i> . Gdy uczeń pozna Realność w sobie, on zrozumie Realność, która leży u podstaw <i>całego Stworzenia</i> . (często u Mistrza: „Realne”, ” Realność” - to, co niezmiennie - Boskie)	171
Urodzenie się z Ducha	Uczeń powinien urodzić się z Ducha. Wtedy on wznosi się ponad rzeczy tymczasowe i dla niego już nie istnieją sprzeczności na Ziemi.	172
Wola Boska	Powinniśmy żyć według <i>Woli Boskiej!</i> Ona łączy w sobie dobro wszystkich żywych istot.	173
Pragnienie	Pragnij tego, co rozsądne! Pragnij tego, co jest dobre dla wszystkich! Pragnij tego, <i>czego Bóg pragnie!</i>	174
Wolność-ograniczenie	Uczeń jest swobodny, dlatego sam siebie ogranicza. Ten, który sam się nie ogranicza, przyroda go ogranicza.	175
Objawienie	W zburzonym jeziorze niczego nie widzisz. <i>W cichym jeziorze</i> odbijają się górskie szczyty, niebo, słońce i gwiazdy. Uczeń powinien mieć spokojną duszę i niezmienną myśl. Wtedy przychodzi <i>objawienie</i> , wtedy zostaje wyjaśnionych wiele sprzeczności.	176
Wiedza i Wiara	Wiedza jest dostępna dla <i>mądrych ludzi</i> . Ten, kto wierzy, musi uczyć się, A ten, kto wie, powinien stosować wiedzę. W wiedzy jest coś <i>pięknego</i> . Wiedza nie może rozwijać się bez wiary.	177
Drogą naturalną	<i>Światło</i> w duszy ucznia pojawia się jako <i>świt</i> . Uczeń nie powinien chcieć czegokolwiek przymusowo. W nim wszystko powinno odbywać się <i>w sposób całkiem naturalny</i> i w odpowiednim czasie.	178
Wiara	Wierz temu, kto uczy cię. Wierz temu, którego kochasz. Uczeń musi mieć <i>absolutną wiarę w swojego Mistrza!</i>	179
Hartowanie	Podrastające drzewko jest poddane burzom żeby się zahartować, wzmocnić i zostać potężnym dębem! Uczeń musi przeżyć udręki, żeby wzmocnić się, wznieść się ponad nimi i zacząć pojmować rzeczy <i>w sposób właściwy</i> .	180
Nauka	Dla ucznia świat fizyczny jest tylko miejscem do <i>nauki</i> , nie do zapomnienia. Nauka robi życie ucznia pełnym, pięknym i radosnym. Tylko <i>nauka</i> nadaje treść jego życiu. I tylko <i>śłużenie</i> nadaje sens jego życiu. Uczeń tylko przechodzi przez świat fizyczny; on tam nie zatrzymuje się.	181
Święta Księga	Wszystko cię interesuje o <i>Tym, Którego kochasz</i> . Uczeń nieustannie czyta <i>Świętą Księgę</i> przyrody żeby dowiedzieć się co Bóg miał na myśli. On jest jego <i>Ukochanym!</i>	182
Egzamin ucznia	Trzymasz w rękach pospolite naczynie i boisz się, aby się nie stłukło. Naczynie tłucze się, ty płaczesz i myślisz, że wszystko jest stracone. Ale <i>Rozumna przyroda-Miłość</i> przygotowała dla ciebie inne naczynie z <i>drogocenną zawartością</i> . Rozczarowanie przygotowuje cię do <i>nowego podziwmu</i> , które cię oczekuje. W ten sposób zbliżasz się do nowej niespodzianki <i>Realnego Świata</i> .	183
Miłość	Przy wszystkich egzaminach zostań wierny Miłości! Uczeń powinien <i>wytrwać</i> w Miłości <i>do końca</i> i bez wątpliwości. Droga Miłości jest drogą <i>wielu egzaminów</i> , przez których uczeń przejdzie, żeby stwierdzić o ile on jest wytrwały w Miłości.	184
Wrażliwość	Uczeń nie powinien tracić swojej wrażliwości. W jego uczuciach nie powinno wystąpić przytępienie. <i>Wzniosta myśl</i> wysubtelnia system nerwowy i robi go <i>bardziej wrażliwym</i> .	185
Miłość i Mądrość	Niezwykłe jest <i>życie ucznia</i> . Miłość i Mądrość stale przejawiają się w każdym jego postępku. Miłość, to przejrzysta kryształowa woda, którą uczeń pije, a Mądrość to <i>górski szczyt</i> , na którym on <i>wchodzą</i> .	186

Czułość	<i>Czułość</i> , to nieodzowna cecha ucznia. <i>On musi być czuły!</i> Ona przygotowuje drogę Miłości. Czułość „trzciny nadłamanej nie dołamię, ani knota gasnącego nie dogasi” (Mat. 12:20, w/g Izajasza, 42:3). Ona wnosi <i>blask anielskiego świata</i> na Ziemi.	187
	Uczeń będzie w świecie, ale świat nie powinien być w nim.	188
Świat		
Wzniosłość	<i>Wysoki ideał</i> wypełnia <i>świadomość ucznia!</i> Jak to pięknie, gdy uczeń niesie coś <i>wzniosłego</i> w swojej duszy!	189
Ku Wielkiemu	Jak to pięknie gdy wiesz że idziesz <i>ku Wielkiemu</i> , bo tam życie w pełni nabiera sensu!	190
Czystość	Czysty diament w doskonały sposób odbija <i>Światło</i> . <i>Czystość</i> , to warunek wszelkich osiągnięć. Tylko czysty przekroczy bramy <i>Wwyższej Wiedzy!</i> Uczeń musi być czysty. <i>Czysty zawsze!</i> Nie ma nic bardziej wzniosłego dla ucznia aniżeli czystość w świecie!	191
Obietnica	Uczeń zawsze powinien spełniać <i>swoje obietnice</i> , żeby rozwinąć podstawy swojego <i>charakteru</i> .	192
Bóg	- Nie bój się! Bóg jest niezmienny! On wszystkiemu daje pociechę.	193
To, co realne		
Światło	<i>Światło</i> powinno istnieć w twoim życiu! <i>Światło</i> ujawnia <i>piękno</i> świata. Przy nim rzeczy rosną. <i>Światło to pokarm dla umysłu</i> .	195
Harmonia	<i>Pierwszym zadaniem</i> dla ucznia jest odzyskanie harmonii <i>w sobie</i> . To jest harmonia brzmienia pomiędzy myślami, uczuciami i postępkami. To wewnętrzna muzykalność, która wypełnia duszę ucznia. Choć mogą nastąpić sprzeczne okoliczności, uczeń nie traci swojego charakteru.	196
	Uczeń unika wpływów świata przemijających rzeczy dopóki nie umocni się.	197
Wpływy		
Prawidłowe rozumienie	Uczeń powinien wszystko <i>rozumieć prawidłowo</i> . To da mu <i>prawdziwe sposoby</i> działania. On nie powinien sobie samemu zadawać cierpienia poprzez błędne pojmowanie rzeczy.	198
Określony czas	Gdy <i>Mistrz</i> uczy ucznia, ten nie powinien niczego wymagać od Mistrza, lecz tylko <i>śłuchać Go</i> i pojmować prawidłowo. Istnieje dokładnie określony czas w którym Mistrz da coś uczniowi.	199
Odpłata	W tym jest <i>radość źródła</i> : Gdy rośliny, które ono nawadnia dadzą <i>obfity owoc</i> . Uczeń, który otrzymał wiele od Mistrza, może <i>odpłacić się</i> tylko <i>swoją Miłością do Boga</i> .	200
Post	Uczeń może zacząć swój post, gdy znajduje się we <i>wznoszącym się stanie Ducha</i> . Wtedy on łatwiej może wznieść się <i>ponad materialne</i> .	201
Wątpliwości	Uczeń musi przejść przez wątpliwości. To jest obszar, przez który on musi przejść <i>do końca</i> . W nim on znajdzie się <i>w północnej, polarnej nocy – długiej nocy</i> . On powinien rozumieć prawo: musi spędzić tę noc, żeby wyjść ponownie w <i>jasny dzień</i> . I trwać cały czas. Po przejściu tego okresu mroku przyjdzie <i>objawienie - światły dzień Inicjacji!</i>	202
Wątpliwości	Wątpliwości, to <i>żądanie</i> dla ucznia, które on musi rozwiązać <i>prawidłowo</i> .	203

Wątpliwości	<i>Pierwszy egzamin</i> , który uczeń sam sobie organizuje, to wątpliwości. Dlatego on musi <i>samotnie</i> spędzić noc wątpliwości i powinien sam <i>przeżyczyć ją</i> .	204
Świat Miłości	Będąc w świecie Miłości ty wierzysz i wszystko <i>dla ciebie jest światłem</i> . Po tym poznasz, że jesteś w <i>świecie Miłości</i> . Tam nie ma wątpliwości; jeżeli wątpisz, to znaczy, że nie ma Miłości.	205
Trudności	Gdy uczeń podejmie decyzję pójścia <i>Drogą</i> , pojawią się wielkie trudności, które mogłyby zatrzymać go. On nie powinien przejmować się trudnościami; to są rzeczy uboczne. On musi ciągle iść <i>do przodu!</i>	206
Pojednanie	<i>Pojednać się z Bogiem</i> , oznacza przyjęcie <i>Jego Miłości</i> .	207
Metody Boga	<i>Kochać Boga</i> , oznacza zastosować wszystkie metody, które On stosuje.	208
Bóg	<i>Pojmować Boga</i> , oznacza używać <i>Boskiego Światła</i> .	209
Poznanie Boga	Możesz poznać Boga tylko, gdy <i>kochasz Go</i> . Możesz poznać Boga tylko, gdy poczujesz <i>Jego Miłość</i> .	210
Boska Sprawiedliwość	Życ według Boga, oznacza posługiwać się <i>Boską Sprawiedliwością</i> . Sprawiedliwość ta odnosi się do wszystkich jednakowo.	211
Miara	Mistrz da wszystkim dokładnie tyle, ile jest wyznaczone dla nich według Boskiej Sprawiedliwości. Nikomu mniej. Ale Mistrz jest <i>swobodny</i> dać komuś więcej.	212
Dusza	Uczeń powinien kochać dusze ludzi z czego wynika, że on nie powinien nienawidzić nikogo. Pokrewna dusza tego, którego ty lubisz i dusza drugiego, którego ty nie lubisz, w niebiosach <i>jednakowo lubią się</i> . A ty z powodu ciała robisz <i>różnicę</i> między nimi. To grzech.	213
Usprawiedliwianie się	Uczeń nie musi usprawiedliwiać się przed ludźmi. Zanim postąpi w ten czy inny sposób, on powinien wziąć pod uwagę <i>Boskie prawa i polecenia</i> .	214
Moralność	Uczeń zaczyna pracę swoją od tego, jak wygląda jego praca w oczach Boga, nie w oczach ludzi i opinii społecznej. To są <i>prawdziwe zasady moralne</i> w życiu ucznia.	215
Moralność	Moralność - to Miłość ucznia do Boga. Nie ma innej moralności.	216
Z Miłością	Uczeń powinien wszystko robić z <i>Miłością</i> ; wtedy on będzie robił to z łatwością. Jeżeli nie ma Miłości, on spotka wiele sprzeczności na swojej drodze – najpierw zwątpienie.	217
Świat Miłości	Świat Miłości jest światem wielkich osiągnięć. Każda praca, wykonana bez Miłości, jest nieplodna. Każda praca, wykonana bez Miłości, to przestępstwo.	218
Królestwo pokoju	Wszystkiemu, co się zdarza, znajdź miejsce oraz sens wewnętrzny. W ten sposób zachowasz <i>równowagę</i> w życiowych burzach. To jest konieczne, żeby wejść do Królestwa Pokoju.	219
Dobra	Gdy niektóre <i>Boskie dobra</i> zostają wstrzymane, przyczyną tego jest <i>uczeń</i> , a nie Bóg. Bóg ma dobra dla wszystkich.	220
Płacz	Uczeń powinien płakać gdy nikt go nie widzi. Wtenczas płacz jest błogosławiony. Z powodu ludzkich rzeczy uczeń może płakać przed innymi, ale gdy płacze z powodu czegoś Boskiego, on płacze <i>w samotności</i> .	221

Niebo	Uczeń żyje na ziemi, ale <i>myśli o niebie</i> . Na ziemi on chce zrealizować <i>Boskie prawa</i> .	222
Cierpliwość	Wytrzymaj wszystko dla Miłości, dopóki zdobędziesz ją. Gdy ona przyjdzie, zdobędziesz <i>cierpliwość</i> .	223
Miłość	Tylko Miłość uczy <i>ludzi posłuszeństwa</i> . Nowe posłuszeństwo to posłuszeństwo z Miłości! „Jeżeli ktoś Mnie miłuje, będzie strzegł Słów Moich.” (Jan 14:23) To jest możliwe tylko w Miłości. A po tym idzie <i>dar</i> : „A oto Ja jestem z wami po wszystkie dni aż do <i>końca świata</i> .” (Mat. 28:20)	224
Posłuszeństwo i nauka	Gdy uczeń przyjmuje Miłość od Mistrza, on posiada posłuszeństwo, żeby mogła być posadzona Miłość w nim. I uczy się, żeby ona w nim rosła.	225
Ręce	Ręce stworzone są <i>do pracy!</i> Gdy uczeń spojrzy na nie, one mówią do niego: „My jesteśmy stworzone <i>do pracy!</i> ” Uczeń nie powinien być leniwy.	226
Paznokcie	Uczeń nie powinien mieć <i>białych plamek</i> na paznokciach. One są przejawem silnego zażenowania i zmartwienia. Uczeń powinien zawsze być bardzo cichy i spokojny. Dla niego nie powinny istnieć <i>niespodzianki</i> .	227
Dobro	Nogami swoimi uczeń pójdzie <i>do Dobra</i> ; rękami swoimi wykona je, ustami wypowie je. Wszystkie trzy światy powinny brać udział w wykonaniu Dobra: fizyczny, anielski i Boski.	228
Głowa	Głowa ucznia powinna zawsze być <i>wyprostowana</i> , nie pochylona. Gdy ona jest pochylona, łatwo przyjąć negatywne myśli i nastroje. A gdy jest wyprostowana, uczeń łączy się z energiami słonecznymi i tym, co jest pozytywne w życiu.	229
Spojrzenie	Spojrzenie powinno być miękkie i czyste, nigdy rozdwojone i zawsze powinno być związane z <i>boską myślą</i> .	230
Spojrzenie	Spojrzenie ucznia jest takie, że nigdy nie zakłóca harmonii innych.	231
Pozdrowienie	Najlepsze pozdrowienie to <i>pozdrowienie oczu</i> . Ono jest najczystsze. Jego Bóg przyjmuje. Miłość jest czymś duchowym, <i>Boskim</i> . W świecie fizycznym ona jest wyrażana oczyma.	232
Ruchy	Wszystkie ruchy ucznia powinny być świadome i pod kontrolą woli. Uczeń nie powinien wykonywać żadnego nieświadomego ruchu, ponieważ one są pod wpływem spóźnionych w swoim rozwoju duchów.	233
Wyprostowana postawa	Uczeń powinien zawsze mieć <i>wyprostowaną postawę</i> . Ona utrzymuje jego świadomość czujną i usposabia jego Ducha do <i>pracy</i> .	234
Reguła	Po pobycie u swego Mistrza uczeń idzie prosto do domu, nie wstępując po drodze nigdzie.	235
Pożywienie	Idealnym pożywieniem są <i>owoce</i> . Uczeń powinien przeważnie je spożywać ich. One oczyszczają zarówno ciało, jak i jego myśli i uczucia.	236
Pożywienie	Gdy uczeń je, on powinien być wypelniony wdzięcznością i miłością.	237
Sen	Wskazane jest, żeby uczeń czuwał do godziny dziesiątej wieczorem, a potem kładł się spać.	238
Spanie	Gdy idzie spać, uczeń odkłada na odpowiednie miejsca wszystkie sprzeczności minionego dnia, odzyskuje pełną ciszę i spokój wewnętrzny i jako nowonarodzone dziecko zasypia jak najszybciej.	239

Choroby	Uczeń nie powinien chorować. On musi patrzeć na choroby jako środek wychowawczy, którym przyroda <i>zrównoważa siły organizmu</i> . Miłość wyklucza jakąkolwiek chorobę. Ona jest nosicielką <i>obfitego Życia</i> . Chory, zanurzony w <i>Miłości Boskiej</i> , może wyzdrowieć <i>natychmiast!</i>	240
Medycyna okultystyczna	Uczeń powinien znać się na <i>przyrodolecznictwie</i> . Czynnikiem leczniczymi są: <i>pożywienie, woda, powietrze i światło</i> . <i>Promienie słoneczne</i> , przyjęte z Miłością, są najbardziej leczniczym sokiem dla ciała. One działają uspokajająco na duszę, orzeźwiająco na Ducha. Uczeń leczy się też wzniosłymi myślami i uczuciami. On leczy się również <i>modlitwą</i> , a w niektórych przypadkach <i>postem i modlitwą</i> . Uczeń powinien mieć <i>czystą krew</i> . <i>Czyste myśli i chęci</i> utrzymują jej czystość.	241
Czysta krew		242
Ubranie	Uczeń dba o swoje ubranie, ponieważ <i>wprowadził część swojej aury w nie</i> . Jeżeli ono wpadnie w nieodpowiednie ręce, on będzie cierpiał, nie wiedząc skąd pochodzi jego cierpienie.	243
Ubranie	Ubranie ucznia powinno być szerokie i wygodne. Nie ubranie, ale twarz powinna wybijać się - nie twarz, a <i>dusza</i> .	244
Ciepło	Ręce ucznia powinny zawsze mieć umiarkowaną temperaturę- <i>być ciepłe</i> . Zimne ręce wskazują na to, że umysł jest skurczony. Potrzebuje więcej słońca. Ciepło da lepsze usposobienie Ducha.	245
Pieniądze	W stosunkach między sobą uczniowie powinni przestrzegać zasady: <i>usługa za usługę</i> , nie za pieniądze. Pieniądze mogą zdemoralizować człowieka. One mają inne oblicze; Robiąc przysługę uczeń przekaże i przyjmie <i>obrazę Miłości</i> . W przyszłości środkiem płatniczym będzie <i>przyjaźń!</i> Przyszłym <i>środkiem płatniczym będzie Miłość!</i>	246
Pieniądze	Uczeń nie powinien robić przysługi za pieniądze; to jest sprzeczne z zasadami okultystycznej szkoły. On powinien służyć tylko z <i>Miłości</i> .	247
Dwie reguły	I. (dla siebie). Uczeń nie powinien nigdy prosić o pomoc pieniężną. On powinien <i>wykonać coś</i> i wtedy będzie mu zapłacone, jeżeli będzie tego chciał. II. (dla innych). Uczeń nigdy nie powinien udzielać pomocy pieniężnej. On powinien wymyślić <i>jakaś pracę</i> dla potrzebującego i wtedy, zamiast 25, zapłacić mu 100. W ten sposób drugi człowiek też będzie wolny, bo pracą sobie pomógł.	248
Ulica	Gdy uczeń idzie <i>ulicą</i> , powinien być skoncentrowanym i modlić się, żeby uniknąć zbytecznych nieprzyjemności.	249
Intuicja	Uczeń powinien słuchać swojej <i>intuicji</i> i zachować <i>pierwszą myśl</i> , która mu przychodzi. Ona zaprowadzi go na drogę, gdzie nie ma bandytów.	250
Intuicja	Uczeń powinien dobrze rozpoznawać <i>ludzi</i> . Pierwsze wrażenie, jakie doznaje jest najprawdziwsze-niech polega na nim. Drugie i trzecie, to <i>komentarze</i> .	251
Przyjaźń	Uczeń powinien przyjaźnić się z dobrymi ludźmi i dobrymi duchami, w ogóle, zajmować się <i>Dobrem</i> . Złe duchy, to istoty, które kuszą ucznia. Z nimi on nie powinien mieć nic wspólnego. Gdy uczeń ma wewnętrzne <i>światło</i> , złe duchy nie mogą zbliżyć się do niego. Gdy myśli o Bogu, on jest ogrodzony (pod opieką).	252
Przyjaźń	Uczeń powinien przyjaźnić się z tymi, którzy są bardziej zaawansowani od niego, żeby uczyć się od nich. Przyjaźnić się z równymi sobie, żeby miał bodźce <i>do bardziej starannego uczenia się</i> . I schodzić do mniej zaawansowanych, żeby im pomagać. Jeżeli on wspiera tych poniżej, ci powyżej będą jego wspierać.	253

Transformowanie	Uczeń powinien myśleć <i>tylko o tym, co Dobre!</i> Każda zła myśl, to <i>cierni psychiczny</i> . Uczeń musi znaleźć go i <i>usunąć</i> . W ten sposób on transformuje energię złej myśli, wykorzystując ją <i>dla Dobra</i> .	254
Nowa droga	Ten, który ubiera nowe ubranie, nie ma chęci wrócić do starego. Uczeń, który pójdzie <i>Boską drogą</i> , powinien porzucić zwyczaje świata.	255
Środowisko ucznia	Żyj i poruszaj się zawsze <i>w Miłości!</i>	256
Z Bogiem	Każda część ciała ma sens o ile jest związana z organizmem. Żyjesz prawidłowo, dopóki masz kontakt z <i>Bogiem</i> .	257
Duchowa opieka	Człowiek nie może osiągnąć sukcesu w pracy bez wsparcia <i>świata niewidzialnego</i> . Uczeń trudno może żyć na Ziemi bez <i>duchowej opieki</i> . Dlatego on musi być związany z Bogiem.	258
Cierpienia	Uczeń powinien z radością ponosić cierpienia i cieszyć się, bo dzięki nim <i>nauczy się</i> czegoś Dobrego. Jeżeli w ten sposób przyjmuje cierpienia, on odmładza się. Ludzkość tylko w jednej fazie swojego rozwoju przechodzi przez strefę cierpień. One hartują system nerwowy, aby mógł wytrzymać <i>nowe Światło</i> , które ma nadejść.	259
Niezależność	Nic materialnego nie powinno wiązać ucznia. Im trudniej uczeń oddziela się od rzeczy materialnych, tym większe cierpienia poniesie. On tylko uczy się na Ziemi, a <i>żyje</i> w innym miejscu.	260
Rozkosz (Stać błogi)	Człowiek, który żyje dla siebie, zawsze jest ograniczony. Z chwilą, gdy w nim zaświta idea służenia Bogu, wszelkie kajdany ograniczeń opadają i on jest wolny. Gdy uczeń wyzwoli się z ograniczeń świata. Doznaje <i>uczucia rozkoszy</i> .	261
Siła duszy	Dusza może przejawiać swoją siłę, gdy nie jest związana z materią. Ona jest mocna, gdy przenika materię, nie wiążąc się z nią. Uczeń powinien <i>tylko patrzeć</i> przez materię, a nie żyć w niej.	262
Rozumne Moce	Wszystko, co dzieje się, jest <i>dozwolone przez Niebo</i> . Cokolwiek zdarzy się tobie będzie przekształcone w Dobro przez Rozumne Moce, które kierują rozwojem. To wypełnia radością ucznia, nawet przy największych przeciwieństwach w życiu.	263
Boski Plan	Nie zapominaj, że według Wielkiego Boskiego Planu na samym końcu wszelkie sprzeczności zostaną rozwiązane.	264
Siła	Siła ucznia przychodzi z góry. Koncentrowanie umysłu nad Boską Prawdą, to akumulowanie siły. Człowiek staje się akumulatorem. Im bardziej koncentruje się uczeń, tym mocniejszy jest duchem.	265
Prawdziwa pomoc	Uczeń powinien rozumieć sytuację każdej duszy, żeby zrozumieć ją i pomóc jej. Gdy zrozumiesz pewną duszę, <i>ty ją pokochasz</i> .	266
Niebieskie niebo	Niebieski kolor oddziałuje na duszę i rodzi wzniosłe uczucia u ucznia. Gdy uczeń poczuje się zniechęcony, niech spojrzy na niebieskie niebo i uspokoi się, poczuje głęboki pokój, <i>radość i lekkość</i> w duszy swojej. Nastrój jego <i>poprawi</i> się i on znowu weźmie się do pracy.	267
Gwiazdziste niebo	Gdy uczeń poczuje pustkę i bezsensowność swojego życia, niech wieczorem spojrzy na <i>gwiazdziste niebo</i> i jego wspaniałość podniesie go na duchu.	268
Mały chrząszczyk	Gdy uczeń poczuje się bardzo osłabiony i zbędny na tej Ziemi, niech spojrzy pod swoimi nogami na te małe muszki, które zostają żywe nawet wtedy, gdy ktoś na nie nastąpił. Niech obejrzy je pod mikroskopem, jak się poruszają, jak się spieszą, podlatują i znów stają, a być może, też myślą! I wtedy uświadomi sobie, jak ich zachowanie świadczy o rozumie i konieczności ich istnienia w <i>Stworzeniu</i> . W obliczu tych małych muszek on zawstydzi się swoją bezwolnością i w nim powstanie mocne pragnienie nadania sensu życiu, które	269

	podarowano mu. Żeby on też ujawnił Wielkość Stworzenia!	
Stosowanie	To, co Boskie należy zawsze przeżywać i stosować. Gdy ktoś uratuje kogoś z wody, dla obu jest to mocne przeżycie. Ale jeden odczuwa jedno, zaś drugi - coś innego. Obaj powinni <i>dziękować Bogu!</i>	270
Wdzięczność	Uczeń powinien dziękować od rana do wieczora za wszystko, co widzi dookoła siebie. Wtedy strumienie Miłości przepłyną przez jego duszę.	271
Modlitwa	Uczeń powinien modlić się, żeby być mocnym i nie zostać skuszonym. "i nie wódź nas na pokuszenie." (Mat. 6:23)	272
Komentarz	„I nie wódź nas na pokuszenie.” (Mat. 6;23) To znaczy: Dawaj nam, Panie, wiedzę i Mądrość, żeby z racji naszej ignorancji nie wpadliśmy w pokusę.	273
Światłe myśli	Gdy uczeń wyzwoli się z prymitywnych myśli życia materialnego, umysł jego wypełnia się <i>światłymi myślami</i> o tym, co Wielkie i Wzniosłe w życiu. Wtedy on jest w stanie pracować.	274
Tamten świat	Uczeń powinien przygotować się świadomie do opuszczenia tego świata. Tamten świat, to [również] szkoła, w której on będzie kontynuował swoje nauki. Ten świat i tamten, to jeden świat.	275
Białe światło	Gdy uczeń rozmyśla o Dobru, w jego umyśle pojawia się pewne miękkie, białe światło – żywa Istota, z którą on może rozmawiać i dowiedzieć się wiele rzeczy.	276
Mistrz	Mistrz ma dla każdego ucznia specyficzną mowę. Źródło daje wodę każdemu osobno. Więc, Mistrz jest jeden dla wszystkich, źródło, z którego wielu będzie pić, nie przeszkadzając sobie nawzajem, też jest jedno. A gdy wielu pije z jednego dzbanka, zjawiają się sprzeczności, zamęt i spory.	277
Ogień Ducha	Podtrzymuj zawsze w sobie <i>ogień Ducha</i> . Uczeń powinien zawsze mieć odbicie Dobra na swojej twarzy.	278
Twarz	Gdy uczeń żyje zgodnie z Bogiem, twarz jego przyjmuje <i>inny wyraz</i> .	279
Czułość	Gdy myślisz o cechach Boga, one przelewają się w ciebie. Żeby zostać czułym i miłosiernym, myśl jak wyrozumiały i błogi jest Bóg!	280
Przebaczenie	Wybaczaj zawsze ze względu na Boga! Przebaczenie nie pochodzi od człowieka. Ono idzie od Boga! Może pojawić się w tobie rozterka czy wybaczyć, ale ty musisz zwyciężyć w tej walce. Pierwszy krok, który uczeń robi, wchodząc w życie duchowe, to przebaczenie. Wybaczaj w imię Boga.	281
To, co istotne w życiu.	<i>Służenie i nauka!</i> Uczeń powinien wyzwolić się z rzeczy ubocznych, które tylko zaprzatają bez pożytku jego umysł. On zajmuje się tylko tym, co <i>istotne w życiu</i> . Dlatego że oczekuje go <i>długa droga nauki i pracy</i> .	282
Stosowanie	Swoją wiedzę uczeń powinien stosować w życiu! Umiesz tylko to, co zastosowałeś i wypróbowałeś. I tylko ta wiedza będzie zawsze szła z tobą.	283
Wewnętrzny impuls	Uczeń powinien mieć wewnętrzny impuls, żeby <i>pracował w sposób Boski</i> . On żyje bardziej <i>wewnętrznie</i> . On bierze udział w zewnętrznej budowie, ale jego impuls idzie od wewnątrz.	284
Odpowiedzialność	Uczeń nie może niczym usprawiedliwić się, jeżeli nie zrobi tego, co umie. Prawo głosi: Bez Miłości popelnisz błąd. Z Miłością poprawisz swój błąd.	285
Prawa pisane	Prawa i reguły ucznia są zapisane w nim. Na zewnątrz on nie ma żadnych pisanych praw.	286
Cierpienia	Uczeń powinien zahartować się w cierpieniach, żeby mieć charakter, który będzie ostoją w obliczu śmierci. W myślach przeżyj cierpienia Chrystusa;	287

	wtedy zahartujesz się nimi. W <i>cierpieniach</i> uczeń głęboko w sobie żyje <i>w radości</i> . Dlatego że kocha i wie, że istnieje Jeden, Kto go kocha. Nikt nie potrafi znieść cierpienia bez Miłości!	
Charakter	Być niewinnym i zakończyć życie jako winny przed innymi, to jest <i>charakter</i> . Uczeń nie powinien usprawiedliwiać się, lecz pozostawić Mistrzowi, aby Go usprawiedliwił, jeżeli uważa że <i>jest to konieczne</i> .	288
Cierpienie ucznia	Najsurowszy sędzia znajduje się <i>wewnątrz</i> człowieka. Największym cierpieniem ucznia jest świadomość, że nie zrobił tego, co Bóg <i>każał mu</i> .	289
Cierpienia	Tylko wtedy, gdy <i>wytrzymasz</i> cierpienia w sposób prawidłowy, one wzniosą cię wysoko, żebyś mógł iść dalej Wieczną Drogą.	290
Boski Ogień	Uczeń nie może zrobić ani kroku w <i>Szkołe Boskiej</i> , póki w nim istnieje chciwość. Wszystkie dusze przejdą przez <i>Boski ogień</i> , żeby całkowicie oczyścić się całkowicie z chciwości.	291
Bogu	Modlitwą i wiarą uczeń powinien przekazać całe swoje <i>życie Bogu</i> . Ale to nie wyklucza inicjatywy i aktywności ucznia w życiu.	292
Miłość Boga	Wszystko istnieje przez Miłość Boga!	293
Milczenie i mówienie	Istnieją trzy rodzaje <i>milczenia</i> oraz trzy rodzaje <i>mówienia</i> : Głodny, jak się naje – milczy. Uczeń, gdy nie odrobił lekcji – milczy. Mistrz, który wiele wie – milczy. Gdy człowiek jest bardzo głodny – dużo mówi. Uczeń, który dużo wie - dużo mówi. Mistrz, który mało wie – dużo mówi. Uczeń powinien wiedzieć kiedy należy mówić a kiedy – milczeć.	294
Gotowość	Uczeń powinien umysłem swoim przejść przez najgorsze sytuacje, żeby stwierdzić czy potrafi je wytrzymać. One mogą nie zdarzyć się, ale on ma być przygotowany na wszystko. Dla niego nie powinny istnieć niespodzianki.	295
Miłość	Miłość twoja będzie poddana wielu egzaminom, żeby ją wypróbować. Miłość ucznia powinna być tak wielka, żeby on mógł wytrzymać wszystkie sytuacje, w których się znajdzie. Tylko Miłość może wytrzymać najbardziej sprzeczne sytuacje w życiu.	296
Pokój	Pokój idzie od Boga! Najbardziej wzniosła rzecz w duszy ucznia, to jego pokój. Pokój jest błogosławiony od Boga! „Pokój zostawiam wam.” (Jan, 14:27)	297
Czystość i Światło	Czystość powinna wychodzić z ucznia jako <i>Światło</i> .	298
Inicjacja (wtajemniczenie)	Inicjacja rozpoczyna się od <i>cierpienia</i> . Uczeń nie powinien ich unikać, a znosić je.	299
Woda i ogień	Uczeń musi przejść przez <i>ogień i wodę!</i> Przez wodę, żeby <i>oczyścić się</i> , a przez ogień żeby <i>zasmiecić!</i>	300
Umysł	<i>Bądź mądry!</i> Przy każdym swoim postępowaniu oceniaj sytuację i następstwa.	301
Przed egzaminem.	Bądź spokojny i cichy. <i>Wszystko pójdzie dobrze!</i>	302
Trzy stany	Istnieją trzy stany w życiu człowieka: Jeden fizyczny – tam wszystko niepokoi się. Drugi, duchowy – tam jest dążenie ku ideałowi. I trzeci, <i>Boski</i> – tam jest <i>absolutny Pokój!</i> Uczeń powinien mieć pierwszy stan za sobą.	303

	Najlepszą rzeczą jest być uczniem!	304
Uczeń		
	Mistrz może pomóc uczniowi tylko gdy zobaczy u niego nieprzezwyciężone Dążenie <i>ku Duchowemu</i> .	305
Pomoc		
	Będziesz ćwiczył wiarę. Bez wiary umysł wacha się. Włóż w siebie mocną wiarę! Korzenie wiary znajdują się w minionym wiekowym doświadczeniu człowieka.	306
Wiara		
	„Z Panem, Który żyje we mnie, wszystko mogę!” Pomoc nie przychodzi z zewnątrz; ona przychodzi z wewnątrz.	307
Motto		
	Gdy niebo zachmurzy się i zagrzmie, małe kwiatki cieszą się- potrzebują wilgoci. A ludzie boją się, bo nie mają wiary kwiatów. Uczeń nie powinien bać się <i>burzy</i> , ponieważ ona również jest potrzebna, a postarać się dobrze ją spożytkować.	308
Burza		
	Smutek przychodzi wieczorem, a radość – rano. Gdy uczeń smuci się, w nim jest wieczór; gdy cieszy się – ranek. Wpływy ciemności noszą smutek, wpływy Światła – <i>radość</i> . Gdy w nim jest wieczór, niech rozmyśla o Bogu, dlatego że u Boga zawsze jest dzień.	309
Światło		
	Najpierw uczeń powinien szukać i znaleźć to, co Boskie w sobie. Wtedy on potrafi zrozumieć i poznać to, co Boskie u wszystkich.	310
To, co Boskie		
	Życie społeczne uczeń może badać w samym sobie. Jeżeli znasz siebie samego, znasz również społeczeństwo.	311
W sobie		
	Chrzest jest <i>aktem Ducha</i> . On jest czymś wewnętrznym.	312
Chrzest		
	W Miłości nie ma strachu. Uczeń nie powinien bać się ludzi, bo on żyje z <i>Bogiem</i> .	313
Z Bogiem		
	Kościół ucznia powinien być <i>wewnątrz</i> . „Czy nie wiecie, że Świątynią Boga jesteście i że Duch Boży w was mieszka.” (I Kor. 3:16)	314
Kościół		
	Gdy uczeń przejdzie przez <i>alchemiczne laboratorium</i> przyrody stanie się silnym, a gdy przejdzie przez jej piec – zaświeci, zostanie <i>Światłem</i> .	315
Siła i światło		
	Uczeń pojmuje siebie jako coś oddzielnego od ciała, żeby nie kusić się kształtami.	316
Dusza		
	Uczeń uczy się dwoma sposobami: albo uczą go, albo on sam uczy się. Albo on stwarza warunki, żeby go uczono, albo inni stwarzają warunki, żeby on sam uczył się. Proces nauki jest trudny, ale przyjemny.	317
Nauka		
	Lepiej jest żeby uczeń zaczął od trudności, aniżeli od dóbr doczesnych. W ten sposób on wzmocni się jeszcze na samym początku.	318
Początek		
	W każdym życiu uczeń powinien mieć jakieś osiągnięcia. On powinien słuchać swojego Ducha. Nie ma niczego lepszego aniżeli doświadczenie, które rozumny Duch może dać człowiekowi.	319
Dorobek		
	Uczeń powinien stworzyć mocną podstawę w duszy swojej, żeby prawidłowo rozumieć życie. Uczeń powinien w życiu mieć pewność siebie, żeby mieć podstawę, na której będzie mógł budować. Pewność siebie ma tylko ten, którego fala Miłości dotknęła.	320
Podstawa		
	Pierwszą i Wielką rzeczą ucznia jest wiedzieć, że Bóg jest wieczną harmonią. Gdy poczujesz ją w sobie, to oznacza, że <i>Bóg cię odwiedził</i> . <i>Chwile te są epokami</i> w twoim życiu!	321
Dla Boga		

	Dążyć do Boga i do Prawdy, to jest Wielkie zadanie ucznia.	322
Dążenie		
	Dusza twoja ma być lazurowa, a umysł – światłym.	323
Dusza i umysł		
	Gdy uczeń chce komuś coś zrobić, powinien postawić się w tej samej sytuacji. Jeżeli uważa, że to dobre, niech to zrobi. W ten sposób on się koryguje.	324
Korekcja		
	Jeżeli uczeń w pełni stosuje Boskie zasady w swoim życiu, <i>całe Niebo będzie współdziałać z nim</i> . Gdy człowiek pracuje dla Boga, dla innych – <i>Niebo jest z nim!</i>	325
Całe Niebo		
	Temu, który spełnia <i>Prawo Boskie</i> , wszystko pomaga, aby uczynki były dobre.	326
Motto		
	Tylko <i>modlitwa wskaże ci rozumny sposób</i> abyś łatwiej spłacił swoją karmę. W czasie modlitwy powinieneś przeżyć stan Boski. Modlitwa jest sposobem, za pomocą którego uczeń dowiaduje się jaka jest Wola Boska.	327
Modlitwa		
	Uczeń powinien <i>świadomie</i> nie naruszać praw, działających w przyrodzie. One są wyrazem Wyższego Rozumu!	328
Przyroda		
	Uczeń powinien świadomie spełniać zawsze to, co Boskie! On zawsze powinien otwierać drogę temu, co Boskie w nim.	329
Świadomość		
	Uczeń powinien zawsze kierować swoje energie <i>wzwyż</i> , dla wzniosłej <i>myśli i pracy</i> . Wtedy one rozwijają jego wyższe centra. Gdy energie pozostają na dole, powstaje zastój, energie stają się niszczące i powodują wybuch.	330
Energie		
	Wznos swoje myśli zawsze <i>wzwyż, ku Boskiemu</i> . W ten sposób kształtuje się duchowe ciało.	331
Myśli		
	W życiu ucznia powinno <i>przejawiać się</i> to, co Boskie. W tym tkwi sens życia.	332
To, co Boskie		
	Największe dobro, dane człowiekowi przez Boga, to <i>Życie</i> .	333
Prawdy dotyczące pracy	A najwyższa wdzięczność człowieka za życie, to <i>praca</i> . <i>Delikatność</i> jest owocem szanowania pracy innych.	
	Ten, kto ma szacunek, myśli.	
	Im bardziej ktoś ma szacunek dla pracy drugiego, tym bardziej niewidzialny świat ma szacunek dla jego pracy.	
	Pracuje tylko ten, który pracuje z Miłości.	
	Ten, kto pracuje, kocha.	
	I ten, kto ma poważanie dla pracy drugiego, on sam pracuje.	
	Kto rozumie, żyje.	
	Śmiech czasem wskazuje na niezrozumienie. To tymczasowa rozrywka.	
	Kto rozumie, ten myśli!	
	Kto rozumie, ten pracuje.	
	„Ojciec Mój pracuje i Ja pracuję.” (według Jana,5:17)	
	Gdy u ucznia powstanie <i>dążenie do Boga</i> , Mistrz już nie żałuje tego, co <i>zrobił i dał</i> uczniowi.	334
Odpłata		
	Istnieje bliskość fizyczna, umysłowa, duchowa oraz Boska. Prawdziwa bliskość Dusz polega na Boskich powiązaniach. Jedynie one są trwałe, niezmiennie i <i>wiecznie wzmacniające się</i> .	335
Bliskość		

„Pułapki”	Uczeń powinien być bardzo przezorny i uważny. Istnieją niższe duchy, które urządzają „przypadkowe pułapki” i mogą zaszkodzić uczniowi. Na przykład, przechodzisz przez most, widzisz poręcz, opierasz się o nią, ale ona okazuje się zgnila i ty padasz wraz z nią.	336
Ku Duchowemu	Uczeń powinien zawsze uduchowiać to, co materialne. Jeżeli pozostanie na materialnym, spotka wielkie sprzeczności w życiu. <i>Od fizycznego ku duchowemu!</i>	337
Bóg	Boga najłatwiej znajdziemy <i>w sobie</i> . Gdy uczeń znajdzie Go w sobie, będzie zdolny znaleźć Go wszędzie dookoła siebie.	338
To, co materialne	Na ziemi wszystko jest przejściowe. Uczeń nie powinien pragnąć niczego, co ziemskie. On będzie posługiwał się elementarzem tylko w pierwszej klasie, a potem pójdzie naprzód i zostawi go innym. Nie ma po co brać elementarza <i>na uniwersytet</i> .	339
Święte Słowa	Znasz Mnie? Nie bój się!	340
Bóg	Póki znajdujemy Boga <i>w sobie</i> , życie nasze jest pełne, posiada <i>sens i radość</i> . Poza Bogiem istnieją tylko nieszczęścia i cierpienia.	341
Bóg	Tylko w Bogu jest nasze życie!	342
Rozwój	Staraj się, żeby twój rozwój odbywał się <i>naturalnie</i> . Myśl powinna rosnąć, ale nie przejrzywać. Myśli powinny <i>rozwijać się i rosnać</i> , nie zmieniając się.	343
Działanie	Nie zawsze mistrz może <i>mówić</i> . Czasem on musi <i>działać</i> natychmiast: gdy uczeń ogląda i bada bombę, która wybuchnie za dwie minuty, Mistrz nie ma czasu mówić mu o niebezpieczeństwie, ale niezwłocznie weźmie ją z jego rąk i rzuci ją gdzieś daleko w przestrzeń! Uczeń dowie się o tym dopiero gdy usłyszy wybuch. <i>I będzie dziękował Mistrzowi</i> , że nic nie powiedział mu wtedy.	344
Mistyczna samotność	Istnieje w człowieku pewna <i>mistyczna samotność</i> , w której on łączy się z Bogiem. To jest dla tego, <i>кто rozumie</i> . Istnieje pewien święty obszar w duszy, który jest <i>nietykalny!</i> Nikt nie może wkroczyć do niego. To jest <i>święte miejsce</i> , przeznaczone tylko dla Boga.	345
Sam	Uczniowie mogą żyć sami w swoim <i>życiu wewnętrznym</i> tylko jeżeli żyją w <i>czystości</i>	346
Pszczola	Pszczola wydobędzie miód z kwiatu; człowiek zerwie kwiat, powącha go i wyrzuci. A bydle zdepcze go. Uczeń powinien stosować <i>metodę pszczoły</i> .	347
Światło	Uczeń powinien kochać Światło! Mistrz przekaze my to, co <i>najbardziej</i> <i>Wzniosłe za pomocą Światła!</i>	348
Oczyszczanie	Każdego wieczoru uczeń powinien oczyszczać się – <i>oczyszczanie psychiczne</i> – kierując umysł swój ku <i>Wielkiej Miłości</i> i przeprowadzając przez Nią wszystko, co robił w ciągu dnia.	349
Światło	Uczeń powinien dążyć do tego <i>światła</i> , w którym będzie mógł rozpoznać <i>prawdziwą Miłość</i> . Miłość poznaje się w największym ubóstwie.	350
Dobra	Bóg zsyla swoje dobra tak, że wygląda jakby one przyszły drogą naturalną! Ale uczeń powinien wiedzieć, że to jest <i>dziełem Boga, tej Rozumnej Mocy</i> we wszechświecie, która pomaga, a sama zawsze pozostaje skrytą. Uczeń powinien <i>nieustannie dziękować Jemu</i> w duszy swojej. Tak również postępuje Mistrz.	351

	Niech będzie błogosławiony Pan Miłości w naszych duszach!	352
Motto		
	Co jest lepsze? To, co podarowano ci albo to, na co zasłużyłeś? Bogactwo, które jest podarowane albo to, które jest zdobyte pracą?	353
Pytanie		
	Uczeń powinien być <i>tak czystym</i> , żeby pachnąć niuksem – zapachem aniołów. I ten aromat nie zmienia się, lecz <i>wzmacnia się przez całą wieczność</i> , jak kwiat w Boskim ogrodzie.	354
Czystość – Niuks		
	Nie powinieneś być pasywnym wobec cierpienia. Gdy przyjdzie, przyjmij go cicho i spokojnie. W ten sposób sytuacja twoja wyjaśni się i będziesz miał pożytek z niego. Jednocześnie będziesz aktywnie pracował, żeby poradzić sobie z nim. Póki ono trwa, ty nie tracisz swojej równowagi i pokoju. Ty masz <i>rozumny stosunek</i> do niego, rozumiesz wewnętrzny jego sens i znaczenie. W ten sposób ty zmienisz swoje cierpienie w harmonię.	355
Cierpienie		
	Gdy uczeń kocha Boga, łatwo znosi cierpienia.	356
Miłość		
	Na Ziemi wszystko zmienia się, wszystko jest przemijające. Uczeń powinien trzymać się czegoś <i>stałego</i> . On jest silny, gdy ma <i>podstawową ideę</i> , która jest niezmienna w nim we wszystkich warunkach życia.	357
Stabilność		
	Jedyną rzeczą, którą uczeń powinien wiedzieć, to Boski cel swojego życia. Powinien wiedzieć, jakie środki dobrać i jak korzystać z nich. Gdy dusza wyszła <i>od Boga</i> , On pisał coś w niej napisał i gdy ona to przeczyta, dowie się jaki jest cel jej życia.	358
Zastosowanie praktyczne		
	Uczeń powinien <i>rozróżniać Miłość</i> . Ona może być fizyczną – mechaniczną, duchową, a może być również Boską. Wszystkie energie zostają transformowane przez te trzy stopnie Miłości. Uczeń powinien żyć w duchowej i Boskiej Miłości. Fizyczna miłość zmienia się i przemienia; duchowa zmienia się, nie przemieniając się, a <i>Boska</i> ani się nie zmienia, ani się nie przemienia, <i>lecz tylko rośnie!</i>	359
Miłość		
	Uczeń, który kocha, nigdy nie powinien być roztargnionym. W Miłości uwagi nie powinno się rozpraszać. <i>Rozsądek w Miłości jest niezbędny.</i>	360
Miłość		
	Miłość jest czymś <i>Boskim!</i> Uczeń powinien okazywać Miłość <i>swobodnie</i> . Istnieją dwie skrajności w Miłości: wstyd i bezwstydność. I jedno, i drugie pochodzą z niewłaściwego pojmowania Miłości. Ale z tych dwóch wstyd jest bardziej do przyjęcia, aniżeli bezwstydność.	361
Miłość		
	W Miłości powinien zniknąć każdy kształt, a pozostać tylko sens rzeczy. Jeżeli uczeń szuka kształtu w miłości, on upadnie. W Miłości <i>każdy kształt</i> powinien zniknąć!	362
Miłość		
	Uczeń powinien modlić się o <i>poparcie z Boskiego świata</i> i powinien wszystko rozwiązywać <i>Boskim sposobem</i> . W świecie Boskim rzeczy zostają całkowicie rozwiązane; w duchowym świecie – do połowy, a w świecie fizycznym – w ogóle nie. Żeby móc rozwiązać coś w sposób Boski, uczeń powinien być <i>absolutnie czystym</i> . To oznacza nie mieć żadnych powiązań karmicznych – być <i>całkowicie wolnym</i> .	363
Boskim sposobem		
	Żeby wypróbować Miłość ucznia, on będzie poddany szeregu próbom, pokusom, wątpliwościom, rozczarowaniom. Jeżeli wytrzyma do końca wszystkie i nie skusi się w Miłości, wtedy nadchodzi <i>inicjacja</i> (wtajemniczenie).	364
Inicjacja (wtajemniczenie)		
	Miłość, to jeden <i>wewnętrzny świat</i> , który nadaje sens życiu. Głęboko w duszy człowieka ona jest <i>źródłem dążenia</i> do Boga. To jest dla tego, <i>który rozumie!</i> Wtedy człowiek potrafi żyć sam, to znaczy z Miłością. A Bóg jest Miłością i tam, gdzie Bóg jest, tam jest <i>wszystko!</i>	365
Miłość		

Dwa miejsca	Życie ucznia nie może być w dwóch miejscach: i w świecie, i w szkole. Na egzamin uczeń może pójść do świata, ale on zawsze jest w szkole. On pracuje w świecie; nie zrywa powiązań z nim, ale on <i>wszędzie jest uczniem</i> .	366
Spotkanie z Mistrzem	Gdy uczeń chce <i>spotkać się z Mistrzem</i> , powinien <i>przygotować się do tego</i> : on nie powinien mieć żadnych powiązań z tym, co przemijające; to jest proces w świadomości. On znajduje się <i>w głębokim stanie modlitewnym</i> . Modli się, żeby Bóg pomógł mu <i>pojąć i zrozumieć</i> prawidłowo myśli Mistrza, żeby dobrze zastosować i wykorzystać je.	367
Niebieski kolor	Uczeń powinien używać niebieskiego koloru, żeby jego wibracje były <i>bardziej duchowe, szybsze i subtelniejsze</i> . On powinien mieć <i>subtelniejsze wibracje</i> .	368
Wielka Miłość	Uczeń musi przeżyć wiersz „Bóg, to Miłość”, żeby móc częściowo przyjąć i poczuć Miłość. Wtedy on będzie gotów <i>wytrzymać wszystkie</i> cierpienia.	369
Przed Bogiem	Uczeń powinien <i>wszystko</i> robić jak gdyby był przed Bogiem. Na tym polega <i>jego Miłość!</i>	370
Z powodu Boga	Wszystko, co uczeń robi, robi go <i>z powodu Boga</i>	371
Nowa nauka	<i>Nowa nauka</i> jest tylko dla człowieka z <i>rozbudzoną</i> świadomością. Ona nie jest dla człowieka, który żyje starymi ideami.	372
Mistrz	Mistrz nie służy temu, co jest przemijające. On służy Miłości! Dlatego że <i>służy Bogu</i> .	373
Znać Boga	Uczeń <i>pozna Boga</i> tylko żyjąc według <i>prawa Miłości</i> .	374
Bóg	Żeby poznać Boga, powinniśmy <i>kochać Go!</i>	375
Przekonanie	Uczeń powinien wszystko robić <i>z przekonania</i> . On jest przekonany w <i>Miłości do Boga!</i> Dla niego przekonaniem jest, że <i>Bóg króluje na świecie!</i> Dla niego przekonaniem jest, że Miłość wspiera świat!	376
Barwa Miłości	Barwa Miłości jest różowa. Barwa wyższej Miłości jest jasno niebieska. Barwą Boskiej Miłości jest <i>Białe Światło!</i>	377
Wycieczka	Życie ucznia na Ziemi powinno być dobrą <i>wycieczką</i> . On zwiedzi wiele miejsc, obejrzy wszystko, co spotka na swojej drodze i pójdzie dalej.	378
Program	Uczeń powinien znać <i>program</i> swojego życia i spełnić go prawidłowo. To może mu ujawnić tylko jego <i>nadswiadomość</i> . Każdego dnia on wsłuchuje się wewnątrz siebie, aby usłyszeć co Bóg każe mu zrobić. To jest jego program dnia.	379
Dawanie	Bądź jedną kochającą duszą!	380
Uczniom	Niech Boski pokój będzie z wami.	381
Uczucia	Wszystkie uczucia ucznia powinny iść do góry.	382
Serce	Powinieneś strzec swojego serca czystym. „Tylko czyści sercem Boga oglądać będą.” (Mat. 5:8)	384

Modlitwa	Uczeń powinien stale być w kontakcie z <i>Bogiem Miłości</i> . Myśleć o Tym, Który jedyny jest zawsze niezmienny i błogi (pełen dobroci)!	384
Nowa Moralność	Uczeń powinien działać zgodnie z <i>Nową moralnością</i> : <i>kochać Boga</i> i mówić Prawdę.	385
Domyślność	Najszlachetniejszą cechą ucznia jest być domyślnym i bardzo uprzejmym w stosunku do innych. Bądź domyślny w stosunku do innych tak, jak Bóg jest domyślny w stosunku do ciebie. Bądź domyślny tak, jak jest <i>Rozumna Przyroda</i> , która wsłuchuje się w wołanie najmniejszych chrząszczy i kwiatków i zaopatruje je w wilgoć. Bądź domyślny czego <i>Duch Boski</i> chce, żebyś zrobił. <i>Domyślność</i> znaczy wiedzieć jak dogodzić Bogu w sobie i w innych.	386
Domyślność	Miłość przynosi domyślność! Miłość liczy się ze wszystkimi!	387
Przezorność	Uczeń powinien być bardzo przezorny; powinien umieć harmonizować przeciwieństwa i natychmiast polaryzować się*. * Mistrz zwykle używa wyrazu „polaryzować się” w sensie: świadomie i niezwłocznie zmieniać swój stan wewnętrzny, nastrój, myśli – z negatywnych, pesymistycznych na pozytywne, budujące. Innymi słowy, „z jednego bieguna, na drugi”.	388
Przezorność	Dusza ucznia powinna być <i>przezorna</i> . To świadczy o czujnej świadomości.	389
Sprzeczności	Gdy przyjdą sprzeczności, powiedz: „Bóg jest Miłością!” Pójdź do Boga!	390
Bohaterstwo	Uczeń powinien być silniejszy od nieszczęścia i wiedzieć, że ono przychodzi i odchodzi. Powinien wytrzymywać. To jest bohaterstwo! Bądź odważny i idź naprzód! Cechami ucznia są odwaga i stanowczość. Bez nich on nie potrafi wytrzymać.	391
Siebie	Gdy uczeń zrozumie <i>siebie</i> , on rozumie wszystkich.	392
Lekcja	Gdy Mistrz udzieli lekcji uczniowi, ten powinien modlić się do Boga żeby prawidłowo zrozumiał lekcję, którą mu udzielono.	393
Ręka Opatrzności	We wszystkim, co dzieje się dookoła uczeń widzi kochającą rękę Boga!	394
Życie duchowe	Uczeń powinien spędzić swoje życie tak, jak Bóg <i>postanowił</i> . W tym celu on potrzebuje wiedzy i życia duchowego.	395
Poznanie Wzniosłego	Będziesz rozwijał swoje serce, żeby dawało surowiec dla umysłu. „ Nawet wół zna swojego gospodarza.” (Izajasza, 1:3). A teraz <i>nadszedł czas</i> , żeby człowiek <i>poznał Boga</i> .	396
Zrozumienie	Można obejść się bez cierpień, gdy istnieje <i>zrozumienie</i> . A zrozumienie zawsze może istnieć, gdy jest Miłość.	397
Do ucznia	Abyście we Mnie pokój mieli. (wg Jana, 16:33)	398
Posłuszeństwo i wymaganie	Dla ucznia posłuszeństwo jest lepsze aniżeli wymaganie. Dlatego że w posłuszeństwie spełnia się wola Mistrza, a przy wymaganiu spełnia się wola ucznia.	399

Odpłata	Uczeń poczuje w swojej duszy pełną moc Mistrza, gdy usłyszał <i>najsświętsze</i> słowa Mistrza o Bogu. Jak uczeń może odplacić się za to wszystko, co Mistrz mówił i zrobił dla jego duszy? <i>Tylko służąc Bogu</i> całą swoją istotą! Tylko wtedy i tylko w ten sposób odplaci mu się.	400
Serce	Serce ucznia powinno zawsze drgać <i>Świątym Ogniem Miłości</i> , ale nigdy nie spalać się.	401
Surowy	Uczeń nie powinien być peszyć się <i>twarzą swojego Mistrza</i> . Gdy Mistrz przenika przez przestrzeń, wygląda <i>surowo</i> . Uczeń powinien to <i>pojmnąć i rozumieć</i> .	402
Język	Język ucznia nie powinien łamać kości, ale <i>leczyć</i> rany.	403
Piękno	Piękno ucznia wyraża się w mówieniu Prawdy! Piękno jest strojem Prawdy.	404
Udawanie	W zachowaniu ucznia nie powinno być żadnego udawania. Tym on odróżnia się. Wszystko w jego życiu jest naturalne.	405
Wzrastanie w siłę	Uczeń powinien wzrastać w siłę! Gdy biją go, powinien wzrastać w siłę; gdy głaszczą go, powinien wzrastać w siłę. Uczeń powinien wzrastać!	406
Wola, serce, umysł	Zadanie ucznia jest potrójne: rozwinąć i wzmocnić <i>swoją wolę</i> ; uszlachetnić i oczyścić <i>swoje serce</i> ; oświecić i umocnić <i>swoją umysł</i> .	407
Miłość i Czystość	Uczeń, kochając, zdobywa czystość. Miłość, to potęga, która rozwija się tylko w czystości.	408
Dla ucznia	Uczeń, który wiele dostał, ale tego nie wykorzystuje, będzie bity.	409
Miłość, Miłość, Mądrość i Prawda	Miłość, Mądrość i Prawda – one powinny być zawsze w duszy ucznia, który kocha, Mistrza. One są tym wzniosłym, które łączy ucznia z Mistrzem.	410
Nauka o Miłości	<i>Wielka jest nauka o Miłości!</i> Miłość należy studiować, tak jak studiuje się przyrodę. Przyrody nie można studiować i poznać na podstawie jednego tylko kwiatu. Miłość ma niezliczoną liczbę kształtów i wszystkie one składają się w jedną całość.	411
Przyszłość	Życie ucznia powinno rozpościerać się w przyszłości. Świat żyje w teraźniejszości. Przyszłość zawsze sugeruje podnoszenie świadomości; przeszłość, to obniżanie świadomości; a teraźniejszość jest przejściowa. Wzniosła przyszłość powinna przenikać przez teraźniejszość ucznia.	412
Najlepsi uczniowie	Najlepsi uczniowie są ci, którzy rozwijają się naturalnie; ani nie zwlekają, ani nie przeskakują; ani nie zatrzymują się, ani nie biegną. U nich <i>wszystko idzie naturalnie</i> . W ich życiu odbija się <i>rytm kosmiczny</i> .	413
Esencja	Uczeń nie powinien pragnąć rzeczy <i>przedwcześnie</i> . Nie powinien pragnąć powąchać mocną esencję. On nie jest w stanie wytrzymać. Esencja może okazać się tak mocną, że spowoduje przytępienie jego uczuć. Mistrz wie, czego potrzebuje uczeń. Uczeń wie, że wszystko przyjdzie we właściwym czasie.	414
Wdzięczność	Uczeń powinien być wdzięczny za to, co Mistrz daje mu, i iść naprzód. Mistrz nigdy nie pozwoli uczniowi, żeby zatrzymał się. Uczeń odczuwa wsparcie, jakie dostaje <i>od Mistrza, od całego Nieba</i> . W każdej chwili to wypełnia go <i>wdzięcznością i głębokim szacunkiem</i> .	415

Naturalne zachowanie	Cecha, którą przede wszystkim uczeń powinien rozwinąć w swoim charakterze, to <i>harmonijne naturalne zachowanie</i> .	416
Nauka	Co jest najważniejsze dla głodnego? Najważniejszym dla ucznia jest mieć <i>nieustające pragnienie uczenia się</i> . Nauka jest najważniejsza dla ucznia! Wszystko pozostałe jest drugorzędne dla niego. Uczeń zaczyna od nasionka, a świat poszukuje sadów z owocami. Ale sadów takich nigdzie nie ma. Uczeń uczy się, żeby spełnić wolę Boską!	417
Polaryzowanie się	Uczeń musi umieć <i>polaryzować się*</i> , a nie tracić swojego magnetyzmu**. On zawsze zwraca uwagę tylko na rzeczy pozytywne i pracuje z nimi. *Mistrz zwykle używa wyrazu „polaryzować się” w sensie: świadomie i niezwłocznie zmieniać swój stan wewnętrzny, nastrój, myśli - z negatywnych, pesymistycznych na pozytywne, budujące. Innymi słowy, „z jednego bieguna, na drugi”. „Polarność” – jedna z siedmiu zasad okultyzmu. Wszystko w przyrodzie poddane jest prawu polarności. Kilka przykładów: północny i południowy magnetyzm; dodatnie i ujemne ładunki elektryczne. Dwie przeciwstawne zasady współdziałają wszędzie: twórcza, męska – budująca, żeńska; umysł - uczucia, serce; elektryczne – magnetyczne; ostre, twarde - łagodne, miękkie; chłodne – ciepłe; suche - wilgotne itd. **„magnetyzm” – w znaczeniu „energia, siła żywotna”	418
Podstawowe cechy	Uczeń może zmienić się, ale w nim nie powinny zmieniać się podstawowe cechy - <i>to, co Bóg włożył w niego</i> . To, co zostało włożone w niego przez Boga – <i>to jest on</i> .	419
Specyficzny rozwój	Uczeń nie powinien wzorować się na innych! Każda rzecz ma <i>swoją drogę</i> rozwoju. Jeżeli jesteś rzeką, powinieneś płynąć. Jeżeli jesteś drzewem, powinieneś rosnąć. Jeżeli jesteś owocem, powinieneś dojrzewać. Każda rzecz potrzebuje rozwoju!	420
Idąca wzwyż Miłość	Gdy uczeń jest chory, powinien rozwijać swoją Miłość. Gdy Miłość jego będzie wzrastać, on <i>nyzdrowieje</i> .	421
Dobro	<i>Istotą człowieka jest Dobro!</i> Uczeń powinien rozpracować Dobro w sobie. Po to jest wysłany na Ziemię.	422
Wola dla Dobra	Do Dobra jest potrzebna wola! Żeby iść w górę, potrzebna jest wola. A tylko z Dobrem idzie się w górę. Do złego nie jest potrzebna wola; tylko wejdź do nurtu i on zaciągnie cię w dół. Wola jest potrzebna do Dobra!	423
Ewolucja	Dla ucznia ewolucja oznacza osiągnięcie warunków, w których dusza jego może rosnąć i rozwijać się prawidłowo. To jest nieustanny proces <i>przebudzania i wyzwalań się</i> . Uczeń, to ten, który świadomie działa w tym kierunku. On bierze udział w zbiorowym procesie <i>ewolucji</i> .	424
Umysł Obiektywny i Subiektywny	Umysł obiektywny ucznia powinien być tak rozwinięty, żeby mógł <i>prawidłowo</i> stwierdzać rzeczy na zewnątrz. Nic więcej. Umysł subiektywny powinien być tak rozwinięty, żeby mógł prawidłowo przeżywać rzeczy wewnątrz. Umysł obiektywny zajmuje się faktami, umysł subiektywny – prawami. Ale jeden i drugi to jeszcze nie <i>umysł zasad</i> .	425
Bierność	Tylko w stosunku <i>do Boga</i> umysł ucznia powinien być biernym – powinien tylko <i>przyjmować</i> . Pokora czyni duszę zdolną do przyjmowania.	426
Niebieskie i białe.	Uczeń powinien wnosić w siebie <i>Niebieskie i Białe Światło</i> . One przyczynią się do jego duchowego wznoszenia się. Uczeń powinien korzystać z życiodajnego działania różnych rodzajów promieni do swojego wznoszenia się.	427
Dwa obiekty	Koncentrować się, to jest czymś naturalnym dla ucznia. Gdy do jego świadomości dostaną się dwa lub kilka obiektów ze świata materialnego i duchowego i poplątają się, on rozprasza się. On nie powinien pozwalać na to.	428

	Uczeń powinien koncentrować się tylko w tym kierunku, gdzie stoi duchowy postępek <i>wszystkich</i> dusz, jego także – ponad wszelkie osobiste ambicje!	
Duży talerz	Są uczniowie, którzy kopią małymi motykami, a następnie żądają dużych talerzy. Dlatego Mistrz czasem zaprowadza ucznia tam, gdzie stoją motyki, żeby sam sobie wybrał jedną, i <i>według tej</i> motyki dostanie talerz.	429
Tak i Nie	Uczeń powinien być silnym, żeby mógł powiedzieć <i>Tak i Nie - z zasady</i> . Gdy coś z zasady nie powinno się robić, powiedzieć <i>Nie!</i> A gdy należy zrobić, powiedzieć <i>Tak!</i>	430
Miłość i sens	Uczeń powinien wiedzieć, że życie bez Miłości jest niemożliwe. W Miłości wszystkie rzeczy nabierają sensu.	431
Miłość i umysł	Tylko Miłość jest tym, co jest w stanie złagodzić rzeczy, a umysł – określić ich wartość. Łagodność jest zewnętrznym wyrazem Miłości.	432
Nienaturalne pragnienia	Uczeń powinien wystrzegać się nienaturalnych pragnień; one rujnują. Naturalne pragnienia duszy są zdrowe dla ucznia i służą jego wyrastaniu. Naturalnym pragnieniem jest tylko to, które jest <i>zgodne z Wolą Boską</i> – które idzie od Boga!	433
Wątpliwość	Gdy uczeń wątpi, on traci swój magnetyzm* i wtedy traci ten naturalny <i>wdzięk</i> , który posiadał. *, „magnetyzm” – zobacz Nr. 418	434
Intuicja i umysł	Uczeń powinien iść za swoją naturą. Niektórzy uczniowie, idąc za swoją intuicją, rozwijają się dobrze, a inni rozwijają się dobrze myśląc.	435
Plan Stworzenia	Uczeń nie powinien myśleć w jaki sposób wyrośnie. On powinien tylko <i>uczyc się</i> . Problem ten nie należy do jego planu, lecz do <i>Boskiego Planu Stworzenia</i> .	436
Zwycięstwo	Gdy uczeń zwycięża, on się cieszy i tym cieszy również swojego Mistrza. Uczeń zwycięża, gdy przywołuje <i>na pomoc</i> siły Nieba!	437
Czystość ucznia	<i>Czystość ucznia</i> niczym nie powinna być splamiona. Gdy on jest czysty i strzeże swojej czystości, Mistrz również cieszy się.	438
Dobro	Uczeń, który <i>wie i stosuje</i> swoją wiedzę w życiu, jest <i>dobry</i> . Zewnętrzny przejaw Miłości – to Dobro!	439
Ofiara i Mądrość	Uczeń, który jest ofiarny, jest dobry. Uczeń, który jest mądry, jest dobry.	440
Prawda	Uczeń, który kocha Prawdę, jest dobry. Tak określa go Mistrz.	441
Dobro	Uczeń powinien wiedzieć, że Mistrz zawsze życzy swojemu uczniowi <i>wszystko, co najlepsze</i> . Mistrz życzy uczniowi, żeby wytrzymał próby i przemógł pokusy.	442
Młodość	Kto żyje w Miłości, on <i>zawsze jest młody</i> . Dla ucznia nie ma starości – on żyje w Miłości; dlatego jest <i>uczniem</i> . Świat nie rozumie Miłości. Kto żyje w Miłości, on zawsze jest młody!	443
Wytrzymać	Po pobycie u Mistrza, uczeń przejdzie przez próby, żeby została wypróbowana jego Miłość. Jeżeli uczeń kocha, on wytrzymuje ich. Miłość <i>wytrzymuje</i> wszystko!	444
Miłość i Pokój	Uczeń będzie wiedział czy ma Miłość, jeżeli ma pokój. Jeżeli Miłość nie może dać Pokoju, to nie jest Miłość.	445
Prawda i Miłość	Uczeń zawsze powinien działać zgodnie z Prawdą i Miłością. Miłość zawsze wszystko poprawia. Ona jest tym najbardziej wzniosłym i szlachetnym. Prawda zaś wyzwala człowieka. Ona jest siłą, która go prowadzi wieczną	446

	Drogą.	
Prawda	Gdy nadejdzie chwila, kiedy uczeń chce skłamać, niech przypomni sobie <i>słowa Mistrza</i> : Prawda należy do nas, ale kłamstwo – nie! I jeżeli on jest uczniem, nie skłamię!	447
Egzamin	Uczeń powinien wiedzieć, że nie będzie zdawał <i>dwa razy</i> tego samego egzaminu. Dlatego on powinien starać się dobrze go zdać. Jeżeli nie zda, przepada na tym egzaminie. On będzie zdawał inny, ale ten już <i>się nie powtórzy</i> .	448
Prawda	Mówienie Prawdy, to operacja bez znieczulenia. Uczeń musi być gotów wytrzymać Prawdę! Wtedy on jest silny. On wie, że w swojej <i>wewnętrznej istocie Prawda zawsze jest błoga!</i>	449
Odpowiedź	Są pytania, na które uczeń musi odpowiedzieć wprost. Jeżeli na te pytania uczeń odpowiada okrężną drogą, on nie mówi Prawdy. Mistrz <i>zna</i> Prawdę. Tylko uczeń jest poddawany próbom.	450
Siła i szlachetność	Uczeń jest <i>silny</i> tylko gdy nie robi zła. Na tym polega jego <i>szlachetność!</i>	451
Wiedza i Miłość	Uczeń powinien dążyć do wiedzy z Miłością. Wiedza, zdobyta bez miłości robi człowieka niedelikatnym; wiedza, zdobyta z Miłością <i>uszlachetnia</i> . To jest prawdziwa wiedza!	452
Pokój	Uczeń powinien <i>zawsze być cichy</i> . Nie tylko pozornie, ale głęboko w duszy powinien mieć <i>Pokój</i> . Człowiek Pokoju promieniuje niezemskim blaskiem, który wnosi harmonię w ludziach dookoła.	453
Pokój	Pokój świadczy o obecności Ducha!	454
Święte uczucia	Uczeń nie powinien handlować swoimi świętymi uczuciami. Bezinteresowność, to cecha Miłości. W niej wszystko jest wartościowe.	455
Grzech	Gdy zgrzeszy, uczeń traci wszystko i to natychmiast. Uczeń jest silny nie tylko, gdy zdobędzie bogactwa, ale również gdy umie je zachować.	456
Miłość.	Żeby żyć w Miłości, uczeń nie powinien brudzić się. <i>Jedna chwila</i> , przeżyta przy źródle Miłości, jest więcej warta aniżeli sto koron królewskich.	457
Owoce	Uczeń powinien móc odżywiać się tylko <i>owocami</i> . One przekażą mu <i>światłe myśli i czyste uczucia</i> . Wraz z tym rozwinię się jego wola. Za 100 lat zmieni się sposób odżywiania się. Teraz większą część życia kobiety spędzają w kuchni. A mężczyźni pracują tylko na wyżywienie.	458
Pole mentalne	Gdy uczeń rozmyśla i koncentruje się, nie powinien rozpraszać się niczym, Powinien być w harmonii ze swoimi myślami i przebywać w polu umysłowym.	459
Mistrz	Niemożliwa jest <i>inijacja (wtajemniczenie) bez Mistrza</i> . Uczeń potrzebuje Mistrza. On jest Tym, który da mu właściwy kierunek w życiu tu na Ziemi i tam na górze, w świecie niewidzialnym. Tylko ten potrafi odkryć dla ciebie <i>Drogę</i> , który ją przebył i zna ją tam na górze szczegółowo.	460
Cierpienie	Cierpienie na Ziemi jest <i>najbardziej wzniosłą</i> rzeczą dla ucznia. Dlatego że przez niego on odrabia najcenniejsze lekcje. W cierpieniu uczeń <i>wznosi się duchowo</i> . W cierpieniu budzi się świadomość.	461
Obiekty	Obiekt ucznia jest <i>w nim</i> – Bóg. Dlatego nie ma przeszkód, żeby dojść do Niego; uczeń zawsze jest zadowolony, bo wszystko jest w nim. Świat poszukuje swojego obiektu na zewnątrz; dlatego jego życie jest pełne niezadowolenia.	462
Cierpienia i Prawda	Gdy uczeń zrozumie prawidłowo cierpienia, on dowie się <i>Prawdy</i> .	463

To, co zbędne	Uczeń nie powinien w swoim życiu pragnąć ani więcej cierpień, ani więcej radości niż jest konieczne. One są zbędne. Cierpienia wnoszą więcej <i>wilgoci</i> , a radość więcej <i>Światła i ciepła</i> .	464
	Nie będą pytać ucznia ile cierpień przeszedł, ale czego nauczył się od nich.	465
Cierpienia		
	Uczeń pozna swojego Mistrza, gdy wzniesie swoją świadomość ku <i>Boskiemu światu</i> .	466
Poznać		
	Cierpliwości, uczniu, ty, który uczysz się u mnie! Cierpliwość, to jedna z <i>wielkich cech Boga. Cierpliwości, uczniu, cierpliwości!</i>	467
Cierpliwość		
	W duszy swojej uczeń powinien zawsze być czysty. W Nowej Nauce uczeń przede wszystkim powinien strzec swojej czystości i czystości innych.	468
Czystość		
	„Dziękuję Ci, Panie Miłości, Ty, który stworzyłeś mnie, <i>abym mógł!</i> ” Gdy uczeń ma pewne trudności, niech powie: „Bóg jest we mnie i <i>On sprawia</i> , że ja mogę. Dla Boskiej Miłości nie istnieje „nie mogę”! Bóg jest Miłością!”	469
Motto		
	Uczeń powinien strzec się dwóch skrajności: serce jak ostygnie, staje się lodem; umysł, jak zagrzeje się, powstaje burza. Serce powinno być <i>ciepłe</i> , a umysł <i>światły</i> .	470
Dwie skrajności		
	Uczeń święcie przestrzega reguły: to, co Boskie, nie można korygować. Ono jest <i>absolutne!</i> Tam, gdzie Boskie, nie ma innych opinii! Uczeń nigdy <i>nie narusza</i> tej reguły!	471
Reguła		
	Gdy uczeń jest u swojego Mistrza, on jest na <i>uniwersytecie</i> , a inaczej jest w szkole.	472
Uniwersytet		
	Miłość ucznia powinna stale przeczyszczać się, żeby <i>być w jedności</i> z Miłością Mistrza. Mały może podnieść się do Wielkiego tylko przez Miłość. Tylko Miłość robi rzeczy małe wielkimi. Tylko Miłość wysła Wielkiego do małego! Tylko Miłość sprawia, że małe służy Wielkiemu!	473
Miłość		
	Uczeń powinien być bardzo <i>czułym</i> , tworzyć wokół siebie fale czułości, żeby mógł <i>zrozumieć Wielką Miłość</i> . Ona jest Boską i <i>najsświętszą</i> rzeczą na Ziemi. Tylko Miłość Boska jest Miłością!	474
Czułość		
	Gdy uczeń jest na wycieczce powinien, będąc na najwyższym miejscu, <i>pomodlić się</i> i wykonać ćwiczenia gimnastyczne.	475
Wycieczka		
	Gdy przychodzi zło, ono wnosi strach. Uczeń musi powiedzieć sobie: <i>Nie bój się!</i> Mając na myśli: <i>Bóg jest mocniejszy</i> .	476
Bez strachu		
	Uczeń powinien wszystko robić z Miłości! Wszystko, co jest zrobione bez Miłości jest przestępstwem. <i>Wszystko z Miłością!</i>	477
Z Miłości		
	Uczeń powinien być niewinny. <i>Niewinność jest cechą duszy</i> , ona nie jest czymś zewnętrznym.	478
Dziewiczność		
	Uczeń powinien być w harmonii z <i>Absolutnym</i> i zbliżać się do Niego z całkowitą Wiarą i bez strachu. Harmonia, to warunek wymiany między nim a Absolutnym.	479
Harmonia		
	Uczeń, który rozwija się dobrze jest radosny. Radość ucznia idzie od <i>wewnątrz</i> , jakby ze źródła. Ludzie ze świata chcą uchylić kurtynę, zobaczyć skąd pochodzi ta radość, ale nie potrafią. Oni szukają jej na zewnątrz, ale tam nie ma nic. Radość ucznia <i>idzie od wewnątrz</i>	480
Radość		
	Niech wzrasta twoja Miłość! Każdego dnia uczeń powinien rosnąć w swojej Miłości!	481
Wzrastanie		

	Poznać Boga znaczy: Przyjąć i poznać Jego Miłość.	482
Poznanie Pana		
	Gdy kochasz kogoś, lubisz wszystko, co on lubi. Uczeń, który kocha swojego Mistrza, lubi również wszystkie Jego polecenia.	483
Prawidłowy stosunek		
	Dla ucznia ważne jest przyjąć Boską Miłość. Ona powinna stać się <i>niezbędną</i> dla jego życia; mieć ją, oddychać nią, żeby życie jego miało sensu.	484
To, co ważne		
	Ucznia szkoły Wschodniej poddawano sztucznym próbom i on przechodził przez nie; teraz ucznia nie poddaje się takim próbom, a tylko <i>naturalnym</i> , które on powinien bardzo dobrze <i>przeżyć</i> . Przyjdzie ktoś i zachowa się ordynarnie w stosunku do ciebie; bądź bohaterem i powiedz mu z Miłością: „Przyjdź znowu do mojego domu!”	485
Szkoła Wschodnia		
	Uczeń powinien doskonale <i>uświadamiać sobie</i> swoją łączność z Bogiem. Nie zastanawiać się nad konsekwencjami, a nad <i>zasadami</i> .	486
Z Bogiem		
	Gdy Mistrz mówi, uczeń <i>powinien milczeć</i> . Gdy Mistrz milczy, uczeń jest egzaminowany. Najprzyjemniejszą umiejętnością, którą uczeń najłatwiej może zastosować, to milczeć i słuchać.	487
Milczenie		
	Uczeń powinien dążyć <i>ku Dobru!</i> Dobro jest owocem Miłości; Dobro jest owocem <i>Ducha</i> ; a Duch, to <i>przejaw Boga!</i>	488
Dobro		
	Filozofia jest wymagana niezbędna w życiu ucznia. On powinien umieć <i>pogodzić</i> wszystkie sprzeczności. Wielkie rzeczy są dla ludzi, a małe – dla ucznia.	489
Filozofia		
	W Boskiej szkole wszystkie postęпки ucznia powinny być przemierzone. Najbardziej skryte rzeczy duszy <i>nie przejawiają się</i> na zewnątrz.	490
Boska szkoła		
	Mistrz nie daje od razu uczniowi tego, <i>czego on chce</i> , a zostawia go na pewien okres czasu z tą myślą, żeby uczeń mógł przeżyć swoje pragnienie. Jeżeli ono jest <i>duchowe</i> , to wytrzyma; jeżeli jest materialne, zniknie.	491
Nie od razu		
	Najpierw uczeń powinien być poddany sprawdzianowi z wytrwałości i wtedy zostaną mu <i>powierzone</i> niektóre lekcje.	492
Wytrwałość		
	Uczeń powinien <i>sam sobie narzucać</i> dyscyplinę! Inaczej będzie to przemoc. Nic w jego życiu nie powinno się narzucać siłą. Uczeń wszystko robi <i>według swojej wewnętrznej wolności!</i>	493
Dyscyplina i Wolność		
	Uczeń <i>zostaje</i> poddany próbom <i>w drobnych sprawach</i> ; jeżeli ich nie zlekceważy, zostaną mu powierzone rzeczy poważne.	494
To małe		
	Mocne przeżycia ucznia powinny być <i>wewnętrznymi</i> , ledwo widocznymi na zewnątrz. Wtedy on ma pożytek z nich.	495
Mocne przeżycia		
	Uczeń musi przejść przez <i>wielkie cierpienia</i> , żeby uzyskać <i>głębnię</i> charakteru. Bez niej on nie potrafi wytrwać. Ona jest potrzebna jego charakterowi; ona nadaje <i>świeżość</i> . Głębnia – to treść, a wielkość - kształt. Uczucia mogą być głębokimi, a mogą być też <i>intensywnymi</i> . Intensywność – to już czwarty wymiar.	496
Głębnia		
	Uczeń nie powinien nigdy krytykować postępowanie swojego Mistrza, jeżeli chce być dobrym uczniem. Dlatego że Mistrz jest mądrzejszy ucznia. Uczeń powinien zawsze cieszyć się poleceniami swojego Mistrza i mówić: „ <i>To jest dla dobra</i> . Tego chce mój Mistrz. Ja to spełnię z radością i Miłością!”	497
Dobry uczeń		
	Kochać Boga, to oznacza zaścielić swoją drogę nitkami czystości. Gdy pokocha Boga, uczeń zacznie prawidłowe życie i zawsze będzie się czuł ponad warunkami.	498
Miłość do Boga		

Błogi

Dzisiaj Przyroda jest bardziej błoga, aniżeli surowa; jedno i drugie pociąga, 499
ale Błogość bardziej. Błogi jest tylko Bóg. Litość uspokaja, a Miłość ożywia.

Miłość Duszy

Ukochany ludzkiej duszy – oto Wielkie na tym świecie – Bóg! *Odnalezienie* 500
Ukochanego – to twoje *przebudzenie się!* Jaka zmiana zachodzi w tobie! Ty już
jesteś *Synem Światłości!* Odczuwasz aromat tysięcy kwiatów dookoła siebie.
Światło zaczyna głąskać to wszystko, co Bóg stworzył. Śniegi i lód zaczynają
topnieć. Ty już jesteś w krainie, gdzie Słońce grzeje i nigdy nie przestaje
grzać. Dlatego że nie ma już nocy! Wytarte są już łzy z twoich oczu. Stajesz
się zdolnym słyszeć nieziemską muzykę, która wypełnia wszystko. Ona
wychodzi jak gdyby ze wszystkich skał, szczytów górskich, źródeł, traw,
kwiatów, drzew i gwiazd! One mówią do ciebie i ty rozumiesz ich mowę! Ona
jest ich modlitewną pieśnią ku Wielkiemu! Wokół ciebie płyną kryształowe
wody, które dają nieśmiertelność; dookoła ciebie drzewa kwitną i dojrzewają
co miesiąc, a liście ich są lekiem dla narodów. W imię swojego Ukochanego ty
kochasz wszystkich, bo w nich widzisz *odbicie Jego Piękna!* I ich Miłość do
ciebie, to Miłość twojego Ukochanego! Ty już nie kochasz, lecz *sam ty jesteś*
Miłością, ty sam *jesteś Czystością*, ty sam *jesteś Niewinnością*, ty sam *jesteś*
Światłem! Ty wszystko robisz dla swojego Ukochanego! Oglądasz się i widzisz,
że wszystko jest piękne! I mówisz: „Zrozumiałem, że *plan Stworzenia jest*
planem Miłości! Wszystko jest Miłością! Wszystko jest Prawdą!” *To jest Miłość*
duszy!

* przedmiotowa nauka – wyrażenie, często używane przez Mistrza. Tutaj: Wszechświat, Żywa rozumna Przyroda jako ”podręcznik” Obserwując, badając świat rozwiązując problemy człowiek nabiera doświadczenia, uczy się.

Do Pracy!

Rozbudzona dusza mówi:

- Długa noc minęła!

Podniesiony został woal z moich oczu i ja już pojmuję:

Wszystko jest Pięknem! Wszystko jest Radością!

Wszystko jest Czystością! Wszystko jest Miłością!

Ja kocham wszystkich, ponieważ Piękno, Radość, Czystość i Miłość są w nich.

Pójdę do tych, którzy utracili wiarę, żeby dać im ze Światła, w którym żyję.

Pójdę do płaczących, żeby dać im moją Radość.

Pójdę do zrozpaczonych, żeby pocieszyć ich.

Pójdę do obciążonych, żeby dać im z mojej Miłości!

Pójdę do wszystkich, żeby dać im mój Pokój!

I w tym jest moja Radość!

Dlatego że wszyscy oni są we mnie i ja w nich.

Ja idę służyć.

(Koniec)